

Lovforslag nr. L 43. Fremsat den 31. oktober 1984 af ministeren for offentlige arbejder

Forslag

til

Lov om ændringer i vejlove

§ 1

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, som ændret ved § 1 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 og § 4 i lov nr. 304 af 8. juni 1978 foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »14« til »13«. I stk. 2, ændres »11« til »10« og »1 udpeges af indenrigsministeren« udgår.

2. § 4, stk. 2, affattes således:

»Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter stk. 1.«

3. § 13, 2. punktum, affattes således: »Beslutningen træffes af vejbestyrelsen efter forhandling med politiet, for hovedlandeveje dog af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med justitsministeren.«

4. I § 15 ændres »amtskommunale eller kommunale vejvæsen« til: »amtsråd eller kommunalbestyrelse.«

5. § 34, stk. 1, affattes således: »Når vedkommende vejbestyrelse finder, at der af færdselshensyn bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til en større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det fornødent, kan den træffe bestemmelse om pålæg af byggelinier. Byggelinier fastlægges normalt i forhold til vejens midte. Pålægges byggelinier på begge sider af vejen må den indbyrdes afstand ikke overstige 100 m ved hoved-

landeveje og landeveje og 50 m ved kommuneveje. Pålægges der kun en byggelinie på den ene side af vejen, må afstanden til den modsatte side af vejen ikke overstige de nævnte mål.«

6. I § 36, stk. 1, udgår »ministeren for offentlige arbejder efter begæring af«, og »uden vejnævnets samtykke«.

7. § 37, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

8. § 38, stk. 2, 2. punktum, affattes således: »Når særlige grunde foreligger, kan vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.«

9. I § 42, stk. 2, udgår: »efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder«.

10. § 47, stk. 4, sidste punktum, affattes således: »Den del af arealfortegnelsen, der vedrører den pågældende ejers eller brugers ejendom, skal medfølge.«

11. § 56, 1. punktum, affattes således: »Rejser der krav om erstatning i forbindelse med gennemførelse af en ekspropriation af nogen, der ikke er omfattet af ekspropriationen, og er erstatningsspørgsmål vedrørende ekspropriationen i forvejen indbragt for taksationsmyndighederne, skal vejbestyrelsen efter begæring fra den pågældende forelægge spørgsmålet for taksationskommissionen, som kan optage sagen til påkendelse, hvis den finder

sagen egnet til behandling for kommissionen.«

12. § 73 affattes således:

»§ 73. Adgangsbestemmelserne fastsættes af vejbestyrelsen.

Stk. 2. Ved overvejelser om fastsættelse af adgangsbestemmelser for en vej skal der tages hensyn til på den ene side, at vejen skal kunne tjene som en i sikkerhedsmæssig og trafikalt henseende tilfredsstillende færdselsåre og på den anden side til den bebyggelse, der allerede har fundet sted langs vejen, samt til foreliggende planlægningsmæssige dispositioner.

Stk. 3. Forinden adgangsbestemmelser fastsættes, skal vejbestyrelsen forhandle med de myndigheder, der udarbejder region- og kommuneplan for området.

Stk. 4. Er der uenighed mellem vejbestyrelsen og en af de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om, hvorvidt der for en vejstrækning skal fastsættes adgangsbestemmelser, eller om disses nærmere indhold, afgøres tvisten af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med miljøministeren.«

13. § 74, stk. 1, affattes således:

»Om fastsættelse af adgangsbestemmelser efter §§ 72-73 udfærdiger vejbestyrelsen kundgørelse i Statstidende og i stedlige blade. I kundgørelsen angives, hvor der kan fås oplysning om bestemmelsernes indhold. Samtidig skal underretning om adgangsbestemmelsernes indhold gives til de myndigheder, der er nævnt i § 73, stk. 3.«

14. I § 75 ændres i stk. 1 og 3 »Vejadgangsudvalget« til: »Vejbestyrelsen«, og i *stk. 2* ændres »fremsættelse over for udvalget af« til: »over for vejbestyrelsen at fremsætte«.

15. § 76 affattes således:

»§ 76. Når den frist, der er fastsat efter § 75, stk. 2, er udløbet, foretager vejbestyrelsen eventuelle berigtigelser af de fastsatte adgangsbestemmelser.«

16. § 77, stk. 1, affattes således:

»Vejbestyrelsen kan til enhver tid ændre eller ophæve adgangsbestemmelserne efter reglerne i § 73.«

17. § 77, stk. 2, ophæves.

18. § 78, stk. 2, 2. punktum, affattes således:

»Når særlige grunde foreligger, kan vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.«

19. I § 82, stk. 1, udgår »og bygningsmyndighederne ved udfærdigelse af byggetilladelser«.

20. § 82, stk. 2, 2. punktum, ophæves.

21. § 83, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 1*.

22. § 85, stk. 2, ophæves.

23. § 86 affattes således:

»§ 86. Forslag til nye eller ændrede sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbane og veje, der er åbne for almindelig færdsel, skal forelægges for ministeren for offentlige arbejder til godkendelse. Forslag udarbejdes af vejbestyrelsen eller vejmyndigheden efter forhandling med vedkommende jernbanestyrelse og politi.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, og jernbanestyrelse pålægge vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse at etablere nye sikkerhedsforanstaltninger i de krydsninger, der er nævnt i stk. 1, eller at forbedre bestående sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet udtalelse fra de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, tillade, at sikkerhedsforanstaltningerne i krydsninger, der er omtalt i stk. 1, gøres mindre omfattende, såfremt trafikudviklingen i krydset gør dette forsvarligt.

Stk. 4. Udgifter til etablering, drift og vedligeholdelse af sikkerhedsforanstaltninger afholdes af statskassen.

Stk. 5. Reglen i *stk. 4* finder ikke anvendelse, når sikkerhedsforanstaltningerne eller forbedringerne af disse er forårsaget af nye anlægsarbejder på vej- eller banenettet, eller når omfanget af de foranstaltninger, der hidtil er betalt af vejbestyrelse, henholdsvis vej-

myndighed, eller jernbanestyrelse, reduceres. I disse tilfælde betales anlæg, drift og vedligeholdelse af vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse.«

24. § 90 affattes således:

»§ 90. Når der efter reglerne i kapitel 2 er truffet beslutning om nedlæggelse af en offentlig vej, og vejen ikke opretholdes som offentlig under en anden vejbestyrelse, skal vejbestyrelsen træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal opretholdes som privat adgangsvej for en enkelt ejendom, som privat fællesvej for flere ejendomme eller udgå som færdselsareal.

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom.

Stk. 3. Såfremt vejen opretholdes som privat vej for en enkelt ejendom, kan vejbestyrelsen tilpligte ejeren af denne at overtage vejarealet. § 91, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Såfremt vejen fremtidig skal være privat fællesvej, skal vejbestyrelsen træffe bestemmelse om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som færdselsareal, og om, hvem der fremtidig skal være ejer af vejarealet. Bestemmelser om vejret og adkomst til vejen skal tinglyses ved vejbestyrelsens foranstaltning.

Stk. 5. Vejbestyrelsens beslutninger efter stk. 1–4 skal kundgøres i de stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. Ejere og brugere af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig underrettes om denne. Kundgørelsen m.v. skal indeholde oplysning om bestemmelserne i stk. 2 og 6 samt § 91.

Stk. 6. Agtes vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for vejbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen bør opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser vejbestyrelsen krav herom, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 57–58 nævnte taksationsmyndigheder inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 7. Beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke begrunde erstatningskrav over for vejbestyrelsen.«

25. I § 93, stk. 3, ændres »3 måneder« til: »8 uger«.

26. I § 97 ændres »almene veje« til: »almene stier«, og som 2. punktum indsættes: »Vejbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, men i øvrigt bibeholdes som privat fællesvej.«

27. I § 99 indsættes som 2. punktum: »Løber en offentlig sti over en privat fællesvej, afholder vejbestyrelsen en forholdsmæssig andel af udgifterne til vejens istandsættelse og vedligeholdelse.«

28. § 115, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 2

I lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, som ændret ved § 2 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 og § 5 i lov nr. 304 af 8. juni 1978 foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der uden at være offentlige, jfr. § 1, tjener som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, hvorpå vejen er beliggende, når ejendommene er i særlig eje.

Stk. 2. Ved vejret forstås i denne lov den ret, som den til enhver tid værende ejer af en fast ejendom har over en privat fællesvej, der tjener som færdselsareal for ejendommen. Ved en vejberettiget forstås i denne lov en ejer af en ejendom som nævnt i 1. pkt.«

2. § 7, stk. 2, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter stk. 1.«

3. I § 13, stk. 4, ændres »§§ 15–20« til: »§ 14, stk. 5, og §§ 15–20.«

4. I § 13 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* I områder, der er omfattet af *stk. 1* og *2*, kan vejmyndigheden bestemme, at en vej, der ikke er omfattet af §§ *1, 2* og *4*, men som indgår i det almindelige vejnet, som er mindst 40 meter lang og som tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder, skal istandsættes og vedligeholdes af vejejerer efter reglerne i denne lovs kapitel 10.«

5. § 15, *stk. 1*, affattes således:

»Såfremt en vejberettiget gør gældende, at vejen ikke holdes i en stand, der er god og forsvarlig i forhold til færdselens art og omfang, og at eksisterende bestemmelser om vejens vedligeholdelse m.v. er utilstrækkelige til dette formål, kan den vejberettigede forlange, at vejmyndigheden afholder vejsyn. Såfremt der inden for de sidste 24 måneder er truffet beslutning om vejens vedligeholdelse m.v., kan der dog ikke kræves nyt vejsyn.«

6. I § 15 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Såfremt en vejberettiget alene gør gældende, at tidligere fastsatte bestemmelser om fordeling af arbejdet mellem de vejberettigede efter brug af vejen, jfr. § 17, skal ændres, kan vejmyndigheden tage stilling til spørgsmålet uden afholdelse af vejsyn. Finder vejmyndigheden, at den fastsatte fordeling skal ændres, udarbejdes forslag til en ny fordeling af fremtidige arbejder på vejen. Enhver, der berøres af vejmyndighedens forslag, skal have meddelelse om dette. I meddelelsen fastsættes en frist på mindst 3 uger til over for vejmyndigheden at fremsætte indsigelser og ændringsforslag. Endelig beslutning kan først træffes efter fristens udløb. Meddelelse om den endelige beslutning sendes til de berørte grundejere.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

7. I § 15, *stk. 3*, der herefter bliver *stk. 4*, ændres »færdselsberettiget« til: »vejberettiget«.

8. I § 16, *stk. 2*, indsættes som 2. punktum:

»Beslutningen kundgøres som nævnt i § 15, *stk. 4*, og meddeles samtidig så vidt mu-

ligt til enhver, der bliver berørt af beslutningen«.

9. I § 16, *stk. 3*, ændres »Beslutningen skal indeholde en fortegnelse over de mangler ved vejen, der er konstateret ved vejsynet, samt bestemmelse om« til: »Hvis der konstateres mangler ved vejen, skal beslutningen indeholde bestemmelser om«.

10. § 16, *stk. 4*, ophæves.

11. I § 17 ændres »færdselsberettigede« til: »vejberettigede«.

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Hvis der under et vejsyn ikke er enighed om gyldigheden og forståelsen af særlige overenskomster eller andre privatretlige bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden, eller om, at disse spørgsmål afgøres af vejmyndigheden, skal denne opfordre de grundejere, der under henvisning til sådanne bestemmelser påstår sig helt eller delvis fritaget for vedligeholdelsespligten, til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Samtidig udsættes vejsynet, indtil endelig dom er afsagt, jfr. dog § 20, *stk. 2*.

Stk. 2. Hvis retssag ikke er anlagt inden 6 uger efter udsættelse af vejsynet, genoptages dette, og beslutning træffes uden hensyn til de privatretlige forhold.«

13. I § 20, *stk. 1*, ændres »lodsejere« til: »grundejere« og »§ 62, *stk. 3*,« til: »§ 62, *stk. 4*.«

14. I § 20, *stk. 2*, udgår »eller 2«.

15. I § 21 indsættes i *stk. 1* som 2. punktum: »Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte regler for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelser«.

16. § 21, *stk. 2-4*, ophæves.

17. § 22 ophæves, og overskriften »Klassificering« udgår.

18. § 25 affattes således:

»§ 25. Nye veje kan af vejmyndigheden kræves udlagt med en bredde på indtil 18 m. Københavns og Frederiksberg kommunalbe-

styrelser kan kræve nye veje udlagt med en bredde på indtil 20 m.

Stk. 2. Såfremt tilstedeværende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en vej, der udlægges, bevirker, at der ikke i medfør af byggelovgivningen kan sikres fornødne holde- og parkeringsarealer på de tilgrænsende grunde, kan vejmyndigheden ud over de i stk. 1 nævnte vejbredder kræve udlagt holdearealer med en bredde på indtil 6 m eller et hertil svarende areal til parkeringsplads.

Stk. 3. Ved blinde veje, samt hvor forholdene i øvrigt gør det ønskeligt, kan vejmyndigheden kræve udlagt areal til passende vendepladser.«

19. § 30 ophæves og overskriften »Øget udlægsbredde og byggelinjer« udgår.

20. I § 31, *stk. 2*, ændres »Fremlæggelse er uforuden« til: »Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse«.

21. I § 31 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Vedrører beslutningen efter stk. 2 et påtænkt vejudlæg efter § 23, stk. 2 og 3, skal vejmyndigheden, senest 3 uger før der træffes beslutning om udlæggets gennemførelse, give meddelelse om den påtænkte beslutning til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen. Når der er truffet endelig beslutning om nævnte vejudlæg, skal vejmyndigheden give meddelelse herom til samme grundejere.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

22. § 33 ophæves, og overskriften »Meddelelse til grundejerne« udgår.

23. § 34, *stk. 1*, affattes således:

»Offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse skal ske om

- 1) udfærdigelse af vejfortegnelse efter § 21, og
- 2) godkendelse eller vedtagelse af udlæg af private fællesveje, jfr. §§ 23 og 28«.

24. I § 34, *stk. 4*, udgår »og byggelinjer«.

25. I overskriften til § 35 udgår »og byggelinjer«.

26. I § 35, *stk. 1*, udgår »eller som ligger foran en byggelinje«.

27. I § 35, *stk. 2*, udgår »byggelinjen eller«.

28. I § 36, *stk. 1*, udgår »byggelinjer og«.

29. § 36, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2*.

30. I § 37 ændres i *stk. 1* »Såfremt de i stk. 4 nævnte foranstaltninger« til: »Såfremt udlæg eller ændring af privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3«.

31. § 37, *stk. 2*, 2. punktum, affattes således:

»Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister«.

32. § 37, *stk. 4*, ophæves.

33. § 38 ophæves, og overskriften »Ændring af vejprofil ved omklassificering« udgår.

34. I § 39, *stk. 1*, udgår: »og klassificeret under klasse I, II og III«.

35. I § 39, *stk. 2*, udgår »og § 38«.

36. I § 40, *stk. 3*, *nr. 1*, udgår »eller krævet udlagt med forøget bredde efter § 30, stk. 1, eller § 38«.

37. I § 41, *stk. 1*, ændres »For veje af klasse I–III skal vejmyndigheden« til: »Vejmyndigheden skal«.

38. I § 42 indsættes som 2. punktum: »Anmodning om fordeling af udgifterne skal fremsættes over for vejmyndigheden, før arbejdet påbegyndes, og arbejdet må herefter først påbegyndes, når endelig beslutning foreligger.«

39. I § 43, *stk. 2*, udgår »efter fornøden klassificering«.

40. § 44 affattes således:

»§ 44. Med fornødent samtykke fra politiet, jfr. færdselslovens § 92 og § 100, kan vejmyndigheden lade foretage forandringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg og foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående trafik samt foretage andre færdselsmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse færdslen på vejen. Udgifterne herved afholdes af vejmyndigheden, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Gennemføres de forandringer og foranstaltninger, der er omtalt i stk. 1, for at forbedre det trafikale miljø på vejen, f.eks. ved etablering af opholds- og legeområder eller stillevejsområder, finder reglerne i §§ 57–62 om afholdelse af udgifterne og arbejdernes gennemførelse m.v. tilsvarende anvendelse, for så vidt der ikke er truffet anden aftale om projektets finansiering og gennemførelse.

Stk. 3. Forandringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1 må ikke iværksættes uden vejmyndighedens og politiets samtykke.«

41. I § 47, § 49, stk. 1 og 3, og § 50, stk. 1, udgår »af klasse I og II«.

42. I § 48, stk. 1, udgår »af klasse I–III«.

43. Kapitel 9 affattes således:

»Kapitel 9. Nedlæggelse af private fællesveje.

§ 53. Vejmyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej, såfremt der fremsættes anmodning herom fra en grundejer, der har den fornødne interesse i spørgsmålet. Vejmyndigheden kan af egen drift tage stilling til det nævnte spørgsmål.

Stk. 2. Vejen skal helt eller delvis oprettholdes som privat fællesvej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Stk. 3. Beslutning om omlægning af en privat fællesvej eller fremskaffelse af anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation efter reglerne i lov om offentlige veje, kapitel 5, i områder omfattet af reglerne i afsnit III tillige ved vejudlæg.

§ 54. En beslutning om, at vejen eller dele af denne agtes nedlagt eller omlagt, skal meddeles i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Beslutningen skal samtidig meddeles til

1. ejere af ejendomme, der grænser til vejen, eller som har tinglyst vejret til vejen,
2. ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen, og
3. så vidt muligt ejere af de arealer, der hører til vejen.

Stk. 2. I meddelelserne skal der gives de vejberettigede en frist på ikke under 8 uger til at fremkomme med indsigelser mod beslutningen. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 53, stk. 2, § 54, stk. 3 og §§ 55 og 56.

Stk. 3. Såfremt vejmyndigheden afviser en indsigelse efter stk. 2 om, at vejen skal oprettholdes i medfør af § 53, stk. 2, kan afgørelsen kræves indbragt for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om offentlige veje, §§ 57–58, inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende.

§ 55. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmål om vejens nedlæggelse eller omlægning, kan vejmyndigheden fordele udgifterne ved sagens behandling, herunder udgifterne til notering i matriklen og berigtigelse af tingbogen, jfr. § 56, stk. 2, mellem de grundejere, der er interesseret i nedlæggelsen eller omlægningen. I omkostningerne fradrages beløb, der måtte fremkomme ved afhændelse af arealer i henhold til § 56, stk. 1.

Stk. 2. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse, skal taksationsmyndighederne træffe beslutning om fordeling af de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af § 59, stk. 1, og § 62, stk. 2, i lov om offentlige veje påhviler vejbestyrelsen at udrede. Udgifterne kan pålægges såvel de grundejere, der har interesse i sagen, som vejmyndigheden. Taksationsmyndigheden skal herved særlig lægge vægt på, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

§ 56. Såfremt vejen besluttet nedlagt, og ingen kan godtgøre sin ret til vejarealet, skal dette, delt efter vejens midtlinie, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende ejendomme mod betaling af de med arealets frigørelse

forbundne omkostninger. Hvis en grundejer ikke modtager et sådant tilbud, kan vejmyndigheden frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.

Stk. 2. Vejmyndigheden sørger for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til beslutningen noteres i matriklen og berigtiges i tingbogen.«

44. § 57, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Vejmyndigheden kan træffe beslutning om, at flere private fællesveje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal istandsættes og vedligeholdes som ét samlet arbejde, således at udgifterne ved arbejderne fordeles mellem samtlige bidragspligtige under ét. Det skal fremgå af beslutningen, om de konkrete arbejder på de enkelte veje skal udføres på samme tid eller til forskellig tid.«

45. I § 59 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Vejmyndighedens beslutning efter *stk. 1–3* kan indeholde nærmere bestemmelser om snerydning m.v. af vejen i overensstemmelse med lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.«

46. § 61, *stk. 4*, affattes således:

»Såfremt der fremsættes begæring om etablering af en ordning som nævnt i *stk. 3*, fra vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 62, *stk. 1 og 2*, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to tredjedele af udgifterne ved vejens vedligeholdelse m.v., kan vejmyndigheden bestemme, at der skal gælde en sådan ordning for samtlige grundejere.«

47. I § 62, *stk. 1*, ændres »de udgifter, der skal afholdes af ejerne af de tilgrænsende ejendomme« til: »udgifterne ved arbejdet mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret til vejen«.

48. I § 62 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Er der ikke enighed mellem grundejerne om, hvem der har vejret til vejen, eller om anvendelse af de i *stk. 1* nævnte private bestemmelser, henvises grundejerne

til at indbringe spørgsmålene for domstolene. Vejmyndigheden fordeler herefter udgifterne mellem ejerne af samtlige til vejen grænsende ejendomme efter §§ 11–12 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.«

Stk. 2–3 bliver herefter *stk. 3–4*.

49. I § 62, *stk. 3*, der herefter bliver *stk. 4*, ændres »ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren« til: »fastsættes af vejmyndigheden.«

50. I § 64 ændres »§ 55, *stk. 2*« til: »§ 53, *stk. 3*«.

51. I § 65, *stk. 1 og 2*, ændres »§ 62, *stk. 3*« til: »§ 62, *stk. 4*«.

52. I § 66 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Kommissionen skal pålægge de parter, der er interesseret i sagen, at afholde de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af lov om offentlige veje, § 59, *stk. 1*, og § 62, *stk. 2*, påhviler kommunalbestyrelsen af udrede. Ved fordelingen af udgifterne mellem parterne skal kommissionerne tage hensyn til, om det kan anses for rimeligt, at sagen er indbragt for taksationsmyndighederne. Der tillægges udpantningsret for beløbet.«

53. I § 67, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 44, *stk. 2*« til: »§ 44, *stk. 3*« og »§ 47, *stk. 1*« til: »§ 47«.

§ 3

I lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 586 af 20. november 1975 som ændret ved § 3 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Arealstørrelsen for de ejendomme, der er nævnt i § 16, *stk. 1*, begrænses til den del af arealet, der ligger højest 40 m fra vejen. Vejbestyrelsen kan fravige denne grænse, såfremt bestemmelser i lokalplan eller byplanvedtægt om ejendommens fremtidige anvendelse taler herfor. Det samme gælder for beregning af vejbidrag efter § 8, 3. pkt.«

2. I § 15, stk. 1, ændres »ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren« til: »fastsættes af vejmyndigheden.«

3. § 20, stk. 2, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter stk. 1.«

§ 4

I lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1979, foretages følgende ændring:

1. Overskriften til kap. 5, affattes således: »Kap. 5. Private veje.«

2. I § 9, stk. 1, indsættes efter 1. punktum som nyt punktum: »Første punktum finder tilsvarende anvendelse for veje, der ikke er omfattet af §§ 1, 2 og 4, i lov om private fællesveje, men som indgår i det almindelige vejnet, som er mindst 40 meter lange, og tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder.«

§ 5

Loven træder i kraft den 1. oktober 1985.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsbestemmelser, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.

Bemærkninger til lovforslaget

I. Almindelige bemærkninger

Det foreliggende lovforslag fremsættes som led i regeringens regelforenklingsarbejde. I forbindelse med dette arbejde har flere kommuner peget på, at vejlovgivningen – særligt lov om private fællesveje – er vanskelig at arbejde med, og lovene derfor bør søges forenklet. Ministeriet har derfor efter drøftelser med bl.a. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark udarbejdet dette forslag til revision af lovene.

Lovforslaget omfatter egentlige forenklinger i vejlovgivningen, herunder ophævelse af vejadgangsudvalgene, kompetence til vejbestyrelser til selv at fastsætte adgangsbestemmelser, en snævrere definition af begrebet privat fællesvej, ophævelse af klassificeringen af de private fællesveje, kortere og enklere procedurer i visse tilfælde, ophævelse af begrebet byggeliniesikring af private fællesveje og overførsel af kompetence til vejbestyrelserne for så vidt angår dispensation fra hjørneafskæringsbestemmelserne og nedlæggelse af forbud efter lov om offentlige veje § 36. Dernæst omfatter lovforslaget en tydeliggørelse af hensigten med en række bestemmelser i vejlovgivningen ved en mere præcis formulering af disse bestemmelser. Yderligere er enkelte bestemmelser justeret i overensstemmelse med udviklingen og de erfaringer, der er indvundet under administrationen af vejlovgivningen, herunder mere præcise regler om finansiering af stilleveje og opholds- og legearealer og vejbidrag i områder, omfattet af lokalplan og byplanvedtægt. Endelig er det offentlige friholdt for udgifter ved behandling af visse sager, hvori vejmyndigheden optræder som voldgiftsmyndighed mellem private uden en selvstændig interesse i sagens udfald, herunder ved nedlæggelse af private fællesveje og ved ophævelse af visse private servitutbestemmelser.

Lovforslaget, der ikke indebærer merudgifter for det offentlige, har været forelagt for

Boligministeriet,
Finansministeriet, administrationsdepartementet,
Indenrigsministeriet,
Justitsministeriet,

Landbrugsministeriet, matrikeldirektoratet,
Miljøministeriet,
Københavns kommune,
Frederiksberg kommune,
Kommunernes Landsforening og
Amtsrådsforeningen i Danmark.

De synspunkter og forslag, der er indkommet i forbindelse med forelæggelsen, er i videst muligt omfang indarbejdet i lovforslaget.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Indenrigsministeriet finder det ikke nødvendigt, at det fortsat er repræsenteret i vejnævnet, da der sjældent behandles sager, der vedrører dette ministerium.

Til nr. 2

Bestemmelsen blev indført som en *ex tute* bestemmelse, da ministeriet i forbindelse med lovgivningen om overflødig dobbeltadministration indførte bestemmelsen om kun én ankeinstans (ministeren) i sager efter vejlovgivningen. De senere erfaringer viser, at der ikke er noget behov for at bemyndige amtsrådene til at behandle visse sagstyper som ankeinstans. Der er imidlertid rejst kritik af, at selv mindre betydende kommunale afgørelser efter vejlovgivningen kan påklages til ministeren. Der foreslås derfor indført en bemyndigelse for ministeren til at undtage afgørelser inden for nærmere angivne sagsområder for den almindelige klageadgang. Det er herved forudsat, at sagstyper, hvor væsentlige retsikkerhedshensyn står på spil, ikke undtages fra ankeadgangen.

Til nr. 3

Ændringsforslaget er fremsat af amtsrådsforeningen, der finder, at der ikke er behov for, at ministeren for offentlige arbejder godkender, at landeveje skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel, og at en ændring, hvorefter vejbestyrelsen efter forhandling med politiet træffer beslutningen,

vil være i bedre overensstemmelse med opgavefordelingen på vejområdet.

Ministeriet er enig i dette synspunkt.

Til nr. 4

Ændringen, der er af formel karakter, er foreslået af amtsrådsforeningen.

Til nr. 5

Den nugældende formulering af § 34, stk. 1, har givet anledning til usikkerhed med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der kan pålægges asymmetriske byggelinier. Disse kan indebære, at byggelinierne ud over vejarealet kun berører arealer langs vejens ene side. Den nu foreslåede formulering præciserer gældende praksis, hvorefter det er muligt at pålægge asymmetriske byggelinier, og indebærer således ikke nogen realitetsændring.

Til nr. 6

Ved ændringen gives der vejbestyrelsen hjemmel til selv at nedlægge forbud mod bebyggelse på ejendomme, der berøres af vejplaner, der endnu ikke er byggeliniesikret. Samtidig forkortes forbudsperioden fra 2 år til 1 år. Herved bliver der bedre overensstemmelse med kommuneplanlovens § 17 hvorefter en kommunalbestyrelse kan nedlægge forbud mod retlige eller faktiske forhold, der kan hindres ved lokalplan.

Til nr. 7 og 19

Ændringen er en konsekvens af den seneste ændring af byggelovens § 16, stk. 3, lov nr. 193 af 9. maj 1984, hvorefter tilsvarende bestemmelser kan fastsættes i bygningsreglementet.

Til nr. 8 og 18

Ændringen i § 38, stk. 2, og § 78, stk. 2, tydeliggør, at en vejbestyrelse uanset tidsfristen kan anerkende, at spørgsmålet om overtagelse af en ejendom, der er berørt af byggelinier, realitetsbehandles, og at det derfor ikke er påkrævet at forelægge sager af denne art for ministeriet.

Afslår vejbestyrelsen at fremme en begæring om overtagelse efter den angivne tidsfrist på 6 måneder, uanset at der foreligger en ny situation for ejendommen, kan ministeren for offentlige arbejder tilsidesætte vejbestyrelsens afgørelse efter de almindelige klagebestemmelser.

Til nr. 9

Spørgsmålet om dispensation fra hjørneafskæringsbestemmelser har ikke større praktisk betydning, hvorfor det ikke er betænkeligt at overlade dispensationskompetencen til den enkelte vejbestyrelse.

Til nr. 10

Ændringen skyldes, at arealfortegnelsen ved større ekspropriationer kan have et sidemæssigt stort omfang, og det forekommer u hensigtsmæssigt, at en lodsejer skal have tilsendt mere end det, der vedrører den pågældendes ejendom.

Hvis lodsejerne er interesseret i at blive bekendt med arealfortegnelsen vedrørende andre ejendomme, er denne, jfr. stk. 3, fremlagt i 2 uger før åstedsforretningen.

Til nr. 11

Ændringen skal tydeliggøre bestemmelsens oprindelige hensigt, hvorefter grundejeren alene har en mulighed for at få et spørgsmål, der ikke vedrører ekspropriationen, f.eks. spørgsmål af naboretlig art, vurderet af taksationsmyndighederne, når disse i forvejen beskæftiger sig med det pågældende anlægsarbejde, således at den hidtidige uensartede praksis bringes i o.m. det oprindelige formål med bestemmelsen.

Til nr. 12-17, 20-21 og 28

Hensigten med disse ændringer er at ophæve vejadgangsudvalgene. Disse udvalgs arbejde er stort set afsluttet, og da dispensation fra adgangsbestemmelserne siden 1978 har henhørt under den enkelte vejbestyrelse, foreslås også udvalgenes opgaver henlagt til vejbestyrelserne.

I tilknytning hertil har amtsrådsforeningen fremsat ønske om, at adgangsbestemmelser udfærdiges af vejbestyrelsen uden ministerens godkendelse. Ministeriet er enig heri, men har samtidig fundet det naturligt at forkorte forbudsperioden i § 82, stk. 2, til 1 år, jfr. bemærkningerne foran til nr. 6.

Som en konsekvens af, at vejadgangsudvalgene ophæves, har Københavns kommune ønsket, at reglerne om adgangsbestemmelserne nu også finder anvendelse i København, hvorfor § 115, stk. 2, ophæves.

Til nr. 22 og 23

Bestemmelsen er søgt tydeliggjort i overensstemmelse med gældende praksis. Forslag om nye sikkerhedsforanstaltninger og forbedringer af sådanne skal if. stk. 1 godkendes af ministeren. Efter stk. 2

kan ministeriet selv tage initiativ til konkrete ændringer i foranstaltningernes udformning.

Den ændrede formulering i stk. 5 præciserer den gældende retstilstand, hvorefter statskassen alene betaler etablering og forbedring af sikkerhedsforanstaltninger i kryds mellem veje og jernbaner, når behovet for foranstaltningerne eller forbedringen af disse skyldes udviklingen i den almindelige færdsel, herunder f.eks. byudvikling i området, eller den tekniske udvikling af afmærkningen, f.eks. en ændret udformning af lyssignaler. Efter gældende praksis har staten ikke betalt disse sikringsforanstaltninger, hvis sikringen er gjort nødvendig, fordi der er tale om et nyt kryds, forårsaget f.eks. af et nyt vejanlæg over banen eller en ny banestrækning over vejen eller en så væsentlig udvidelse af en eksisterende vej, at denne kan sidestilles med et nyt vejanlæg. Dette sidste vil særligt være tilfældet, når antallet af kørebaner forøges, eller der anlægges nye cykelstier og fortove med henblik på at øge vejens kapacitet for motorkøretøjer. Udgiften ved nye kryds afholdes af den instans, som har taget initiativ til anlægsarbejdet. Derimod betaler staten for forbedringer af sikringsforanstaltninger, selv om de er nødvendiggjort af nye anlægsarbejder, der ikke er så omfattende, at den ombyggede vej kan sidestilles med anlæg af ny vej, og arbejder, der ikke har til formål at forøge kapaciteten af motorkøretøjer, men f.eks. at sikre de svage trafikanter.

Trafikale ændringer på vej- eller banenettet kan gøre det forsvarligt at reducere omfanget af sikkerhedsforanstaltningerne i krydset. Dette kan også ske med ministeren for offentlige arbejders godkendelse efter forslag fra de lokale myndigheder, eller på ministerens eget initiativ efter forhandling med de lokale instanser.

Til nr. 24

Der er tale om en tydeliggørelse af de hidtidige bestemmelser. Den hidtidige frist på 3 måneder til fremsættelse af indsigelser er dog nedsat til 8 uger efter anmodning fra Kommunernes Landsforening. Foreningen har henvist til den i kommuneplanlovens § 24 fastsatte frist på 2 måneder til at fremsætte indsigelser mod et lokalplanforslag. Foreningen finder, at en vejnedlæggelse ikke kan anses for at have større betydning for de berørte end et lokalplanforslag, og der er derfor ikke grundlag for en længere frist for at fremsætte indsigelser mod nedlæggelse af en vej end mod lokalplanforslag. Ændringen fra 3 måneder til 8 uger er begrundet med, at denne frist passer bedre ind i kommunal-

bestyrelsernes arbejdsgang med møder normalt hver 4. uge. Samtidig præciseres det, at vejen kan opretholdes som privat fællesvej eller privat vej for en enkelt ejendom, hvorved forstås en vej, der uden at være offentlig hverken er privat fællesvej eller almen vej i henhold til privatvejslovens §§2 og 4. Hvis vejen bliver privat vej, tillægges arealet den pågældende ejendom.

Til nr. 25

Fristen i § 93 for indsigelse mod beslutning om nedlæggelse eller omlægning af almene veje forkortes til 8 uger, jfr. her bemærkningerne vedr. nr. 24.

Til nr. 26 og 27

»Almene stier« medtages som en rettelse af en fejlskrivning i lovteksten fra 1978. Bestemmelsen om, at private fællesveje kan overtages som offentlige stier og dermed tjene to formål, er i overensstemmelse med en praksis, der i hvert fald har været gældende siden fyrrerne. Reglen er af størst betydning på landet, idet private fællesveje i byerne ikke må afspærres uden vejmyndighedernes samtykke, og offentligheden derfor frit kan benytte sidstnævnte veje til såvel gående som kørende færdsel. Når en privat fællesvej (tillige) optages som sti, indebærer det imidlertid, at der skal tilvejebringes en fordeling af udgifterne til vedligeholdelse og istandsættelse af færdselsarealet mellem de private og vejbestyrelsen. Hvis fordelingen ikke sker ved aftale mellem vejbestyrelsen og de vejberettigede, fastsætter vejbestyrelsen fordelingen. Er vejbestyrelsen også vejmyndighed for den private fællesvej, kan fordelingen fastsættes når den træffer beslutning efter privatvejslovens kap. 6 eller 10. Da stien samtidig bevarer sin hidtidige status som privat fællesvej, overtager vejbestyrelsen ikke ejendomsretten til arealet, og dette skal således ikke udskilles i matriklen i medfør af lovens kapitel 8.

Til § 2

Til nr. 1

Ved forslaget ændres den hidtidige formulering efter forslag fra matrikeldirektoratet, således at udtrykket »ejendomme, der er særskilt matrikuleret« erstattes af »ejendom«. Dette medfører ikke nogen realitetsændring, men alene en sanering af ejendomsbegrebet. Formuleringen »en anden ejendom, end den hvorover vejen fører« fjerner samtidig uklareheden med hensyn til, om en privat fællesvej, hvortil kun én anden ejendom har vejret,

ændrer status, hvis ejeren af vejarealet fraskriver sig retten til at færdes på arealet. Det er opfattelsen, at disse veje bør være omfattet af loven, således at bl.a. spørgsmål om vedligeholdelsen afgøres af kommunerne, i stedet for at skulle være private konflikter, der så må henvises til domstolene.

Samtidig foreslås definitionens 2. led om de såkaldte »interne boligveje« ophævet. Formålet med bestemmelsen var hovedsagelig at tillægge vejmyndigheden hjemmel til at bestemme, at visse private adgangsveje med kun en ejer skal vedligeholdes og istandsættes. Det har imidlertid vist sig at være administrativt besværligt at fastlægge, hvilke af disse veje der kunne anses for at være private fællesveje, ligesom det har skabt nogen uklarhed i relation til lovens principale anvendelsesområde: veje med flere vejberettigede.

Det findes derfor hensigtsmæssigt at fjerne disse veje fra lovens definition af private fællesveje. Da der fortsat kan være behov for, at vejmyndigheden træffer beslutning om istandsættelse og vedligeholdelse af sådanne veje i byområder, hvor de kan fremtræde som en del af det almindelige vejnet, foreslås der tillagt vejmyndigheden en sådan særlig hjemmel ved en tilføjelse til lovens § 13 om lovens anvendelsesområde.

Ved det nye stk. 2 defineres begrebet »vejret« og »vejberettigede«.

Som bekendt har begreberne vejret og færdselsret ikke hidtil været entydigt defineret og har ofte været anvendt i flæng. Dette kan give anledning til tvivl, når begreberne anvendes udefineret i en lovtekst, som f.eks. i lovens §§ 15, 17 og 19, der anvender udtrykket færdselsberettiget. Ved den foreslåede definition er begrebet vejret defineret som en rettighed, der har en sådan karakter, at den medfører, at vejen bliver en privat fællesvej i medfør af § 2, stk. 1. Den nye bestemmelse medfører således konsekvensændringer i førnævnte §§. Definitionen kan endvidere anvendes til at afgrænse den kreds af grundejere, der kan fremsætte indsigelser mod nedlæggelse af private fællesveje. Heraf følger, at vejmyndigheden ikke nødsages til at inddrage grundejere, der blot har en mere almen interesse i vejens tilstedeværelse, hvilket heller ikke tidligere har været lovens mening. Disse grundejeres interesser må varetages af kommunen på samme måde, som når kommunen overvejer, om disse veje kan afspærres efter lovens § 44 eller om vejene skal optages som offentlige.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 3

Tilføjelsen sikrer, at veje, der udelukkende tjener til brug for landbrug m.v., kan nedlægges efter reglerne i kapitel 9.

Til nr. 4

Der henvises til bemærkningerne til nr. 1 vedrørende ændring af definitionen af private fællesveje.

Til nr. 5-7

Der er over for ministeriet fremsat ønske om at begrænse mulighederne for at kræve vejsyn. Ved forslaget til § 15, stk. 1, præciseres det, at kun vejberettigede kan kræve vejsyn og kun med henblik på at få fastsat bestemmelse om vejens istandsættelse eller vedligeholdelse, hvis fornødne bestemmelser ikke allerede findes. I sidstnævnte tilfælde kan de påbudte arbejder kræves gennemført efter § 20, når færdselsmæssige hensyn gør det nødvendigt.

Fristen for grundejerens ret til at forlange nyt vejsyn forlænges fra 12 til 24 måneder.

Ved et nyt stk. 3 fastsættes særlige regler ved ændring af eksisterende kendelses fordeling af vedligeholdelsespligten, således at sådanne ændringer kan foretages uden at afholde vejsyn. Dette afskærer ikke vejmyndigheden fra at afholde vejsyn eller andet møde for at blive orienteret om grundejerners synspunkter.

Til nr. 8-10

§ 16, stk. 3, foreslås ændret, da der ikke er grund til at udarbejde en fortegnelse over mangler, hvis manglerne ikke skal udbedres. De mangler, der skal udbedres, vil fremgå af § 16, stk. 3, nr. 1.

Fremlæggelse efter § 16, stk. 4, forekommer at være overflødig administration. Sagen bør kunne afsluttes ved en kundgørelse og meddeles til de vejberettigede i overensstemmelse med reglerne i § 15, stk. 4 (nuværende stk. 3).

Til nr. 11

Ændringen er en konsekvens af, at begrebet »vejberettigede« nu defineres i lovens § 2, se bemærkning til § 2, nr. 1.

Til nr. 12

Bestemmelsen skal ændres som en konsekvens af, at begrebet »vejret« nu defineres i lovens § 2, se bemærkningen til § 2, nr. 1.

Samtidig omskrives bestemmelsen for at tydeliggøre den.

Stk. 2 ophæves, idet reglen findes overflødig. Den beskrevne situation er meget teoretisk og forekommer næppe i praksis.

Stk. 4 foreslås ophævet som overflødig. Beslutninger træffes efter § 16 ikke ved vejsynet, men umiddelbart efter, og aftaler indgået ved et vejsyn er selvfølgelig bindende efter dansk rets almindelige aftaleret.

Til nr. 13

Ændringen er dels af redaktionel karakter, dels en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 48.

Til nr. 14

Ændringen er en konsekvens af ændringen af lovens § 19, jfr. forslagets § 2, nr. 12.

Til nr. 15-17

En kommune, der i forbindelse med regelsaneringsarbejdet har kritiseret privatvejsloven, finder, at bestemmelserne om vejfortegnelser og klassificering er udtryk for unødigt administration. Særlig bestemmelsen om private aftalers optagelse i vejfortegnelsen findes uhensigtsmæssig, fordi det beror på en tilfældighed, om kommunen bliver bekendt med sådanne eller med senere ændringer i disse aftaler.

Ministeriet finder, at vejfortegnelser ikke alene er et praktisk redskab for kommunerne i den daglige administration, men at det også af hensyn til grundejerne er rimeligt med en offentlig fortegnelse over disse veje.

Derimod synes behovet for en klassificering af vejene i fire forskellige klasser ikke at være stort og er sjældent fulgt op i praksis, hvorfor dette system foreslås afskaffet. Det indebærer en forenkling i de efterfølgende lovparagraffer.

Reglen om kommunens adgang til at optage private aftaler vedrørende adgangsforhold, vejvedligeholdelse, belysning og renholdelse m.v. foreslås strøget, idet den har vist sig at være besværlig at håndtere i praksis.

Dette er dog ikke til hinder for, at kommuner, der ønsker dette, fortsat optager disse oplysninger i vejfortegnelsen. Dette vil især være praktisk for Københavns kommune, hvor enkelte private fællesveje er udskilt af matriklen. Nærmere bestemmelser herom vil kunne medtages i de retningslinier, ministeriet kan udsende.

Til nr. 18-30, 32-37, 39 og 41-42

Disse ændringer er alle en konsekvens af ophævelsen af lovens § 22 om klassificering af vejene.

Ændringsforslagene er gennemført således, at det er reglerne vedrørende den hidtidige efter antal største vejklasse - klasse II - der videreføres som gældende for alle private fællesveje i byområder. Samtidig udgår muligheden for øget udlægsbredde på op til 22 m. Den maksimale udlægsbredde for private fællesveje er herefter 18 m, i København og på Frederiksberg 20 m.

Vedr. ophævelse af § 36, stk. 2, henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7 og 17.

Til nr. 31

Ændringen svarer til ændringerne af § 1, nr. 8 og 18, vedrørende § 38, stk. 2, og § 78, stk. 2, i lov om offentlige veje.

Til nr. 38

Efter gældende praksis er det tilstrækkeligt, at anmodning om en udgiftsfordeling fremsættes senest samtidig med arbejdets udførelse. Denne praksis afviger fra lovens øvrige bestemmelser, hvorefter samtlige berørte grundejere skal høres, inden et arbejde på en privat fællesvej påbegyndes, hvis de skal betale til arbejdet.

Da det forekommer rimeligt, at de grundejere, der skal betale til anlæg af en privat fællesvej, også får mulighed for at fremsætte ønsker vedrørende anlæggets udformning, foreslås denne praksis ophævet.

Til nr. 40

På baggrund af de erfaringer, der er indvundet i tidens løb, foreslås § 44 tydeliggjort.

Henvisningen i § 44, stk. 1, til F.L. §§ 92 og 100 tydeliggør, at iværksættelse af de pågældende forandringer og foranstaltninger skal ske i overensstemmelse med færdselslovens kompetencefordeling mellem politi og vejmyndighed.

En række af de forhold, der er omfattet af § 44, varetager mere miljømæssige end færdselsmæssige hensyn, og bestemmelsen bør tillempes herefter. § 40-foranstaltninger etableres oftest af hensyn til vejens beboere og ikke af hensyn til den almene færdsel. Det må derfor også være rimeligt, at udgifterne til disse foranstaltninger kan pålignes grundejerne.

Som anført i § 44, stk. 2, udelukker henvisningen til privatvejslovens §§ 57-62 ikke, at vejmyndigheden træffer aftale med den kreds af grundejere, der ønsker vejen trafiksaneret, om at disse forestår arbejdets gennemførelse og afholder udgifterne derved. En sådan ordning må dog forudsætte, at vejmyndigheden har afvejet den offentligret-

lige interesse i en fredeliggørelse af vejen og eventuelle modstridende hensyn blandt forskellige grupper af grundejere ved vejen.

Stk. 3 præciserer, at grundejerne ikke på egen hånd kan afspærre veje eller gennemføre trafiksaneringer. Ved grundejerne forstås den personkreds, der er berettiget til at disponere privatretligt over det pågældende færdselsareal. I disse situationer har vejmyndighedens (og politiets) tilladelse til de ønskede dispositioner over færdselsarealet alene karakter af en offentligretlig tilladelse, der indebærer, at kommune (og politi) ikke vil modsætte sig en trafiksanering af vejen. Spørgsmålet om, hvilken personkreds der kan beslutte den pågældende foranstaltning, herunder om en eventuel grundejerforening er berettiget til at gennemføre den pågældende foranstaltning, er privatretligt.

Til nr. 43

Reglerne om nedlæggelse af private fællesveje tydeliggøres, idet det specielt understreges, at der skal foreligge en vejretlig interesse i vejen. Det er således ikke tilstrækkeligt, at grundejerne har en interesse i vejen som almen færdselsåre.

Når vejmyndigheden ikke selv har rejst sagen, vil udgifterne ved taksationssagernes behandling fremtidig kunne pålignes de grundejere, der er interesseret i nedlæggelse eller omlægning af den private fællesvej.

Vedrørende ændring af indsigelsesfristen fra 3 måneder til 8 uger henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Til nr. 44

Formuleringen tilsigter at tydeliggøre bestemmelsen og at give mulighed for, at arbejderne på flere veje kan udføres tidsforskudt, når der ikke umiddelbart er behov for arbejder på alle veje samtidig.

Der vil i sådanne vejsystemer være oftere og større behov for vedligeholdelse m.v. af stam- og fordelingsveje, der benyttes af størstedelen af områdets beboere, end af boligvejene, og samtidig er det rimeligt, at alle i området deltager i vedligeholdelse af områdets hovedfærdselsåre.

Til nr. 45

Bestemmelsen indsættes efter anmodning fra Kommunernes Landsforening, der finder det hensigtsmæssigt, at en kendelse om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje også kan indeholde bestemmelser om vintervedligeholdelse og renholdelse af de samme veje.

Til nr. 46

Københavns kommune har peget på, at den gældende bestemmelse om ejendomsværdien giver ejendomme, der er udstykket i ejerlejligheder, urimelig stor indflydelse i forhold til tilsvarende ejendomme, der ikke er udstykket i sådanne.

Ministeriet er enig heri, ikke mindst fordi ensartede ejendomme uafhængig af, om de har status af ejer- eller lejelejligheder, normalt vil blive pålagt ensartet bidragspligt.

Det foreslås derfor, at indflydelsen følger bidragspligten. Herved kommer bestemmelsen til at svare til den tilsvarende bestemmelse i § 20, stk. 1, om private fællesveje på landet.

Bestemmelsen er formuleret med henblik på, at ordningen også kan etableres, uden at der foreligger en aktuel bidragsfordeling, nemlig ved at der i overensstemmelse med lovens § 62, stk. 1 og 2, kan udarbejdes en udgiftsfordeling, som den ville komme til at være, hvis der havde været et konkret arbejde.

Til nr. 47 og 48

Det forekommer efter indførelse af vejretbegrebet, jfr. § 2, nr. 1, rimeligt at præcisere, at det kun er ejere af tilgrænsende ejendomme med vejret til vejen, der skal pålignes udgifter ved vejens vedligeholdelse m.v.

Samtidig findes det dog hensigtsmæssigt, at det i loven præciseres, at det ikke er en kommunal opgave at tage stilling til de privatretlige spørgsmål vedrørende vejrettighedens eksistens eller forståelse af andre privatretlige bestemmelser vedrørende en privat fællesvej.

Hvis grundejerne er uenige om disse spørgsmål, må de henvises til at indbringe spørgsmålet for domstolene, og vejmyndigheden må i overensstemmelse med hidtidig praksis fordele udgifterne mellem samtlige grundejere med ejendom mod vejen.

Til nr. 49

Ændringen er en konsekvens af, at indenrigsministeriets bestemmelser om renten for kommunale lån er ophævet, hvorefter indenrigsministeriet ikke længere har interesse i dette spørgsmål. Samtidig har Kommunernes Landsforening foreslået, at den statslige fastsættelse af den maksimale rentesats helt bortfalder.

Til nr. 50

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 43.

Til nr. 51

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 48.

Til nr. 52

Bestemmelsen friholder kommunalbestyrelsen for udgifter ved behandling af visse typer taksationssager, hvor vejmyndigheden ikke har speciel interesse i sagernes udfald, og taksationsmyndighederne derfor alene optræder som en form for voldgiftsinstans mellem private grundejere.

Til nr. 53

Ændringerne er en konsekvens af ændringer i § 2, nr. 40, og tidligere ophævelse af § 47, stk. 2, således at denne bestemmelse nu kun har et stykke.

Til § 3

Til nr. 1

Ved behandling af klagesager har ministeriet konstateret, at det ikke er rimeligt, at ejendomme, som i forvejen har krav på henstand med såvel betaling som forrentning af vejbidrag efter vejbi-

dragslovens § 16, stk. 1, yderligere skal have en reduktion i vejbidraget, når ejendommene gennem lokalplan eller byplanvedtægt forudsættes anvendt på en mere intensiv måde, f.eks. til industri eller boligbebyggelse, og når vejanlægget helt eller delvist er en forudsætning for denne fremtidige benyttelse.

Til nr. 2

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 49.

Til nr. 3

Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 1, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. I de tilfælde, hvor vejmyndigheden kan kræve visse private veje, dvs. veje der ikke er omfattet af privatvejslovens §§ 1, 2 og 4, vedligeholdt m.v., jfr. forslagens § 2, nr. 4, er det rimeligt, at vejmyndigheden også kan kræve vejene vintervedligeholdt og renholdt.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, som ændret ved § 1 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 og § 4 i lov nr. 304 af 8. juni 1978, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, ændres »14« til »13«. I stk. 2 ændres »11« til »10« og »1 udpeges af indenrigsministeren« udgår.

Vejnævnet

§ 3. Der nedsættes et vejnævn med 14 medlemmer til at udøve de beføjelser, der er tillagt nævnet ved denne lov.

Stk. 2. Vejnævnet består af 3 medlemmer, der udnævnes af ministeren for offentlige arbejder, herunder formanden, og 11 andre medlemmer, hvoraf

- 1 udpeges af indenrigsministeren
- 1 udpeges af justitsministeren
- 1 udpeges af boligministeren
- 1 udpeges af vejdirektoratet
- 2 udpeges af Amtsrådsforeningen i Danmark
- 2 udpeges af Kommunernes Landsforening
- 1 udpeges af Københavns magistrat
- 2 udpeges af den eller de organisationer af motorkørende, som ministeren for offentlige arbejder godkender dertil.

Ved behandlingen af sager, der angår Frederiksberg kommune, tiltrædes vejnævnet af en repræsentant for denne kommune. For samtlige medlemmer udpeges suppleanter.

2. § 4, stk. 2, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klagegang efter stk. 1.«

Klager

§ 4. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutning, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

3. § 13, 2. punktum, affattes således: »Beslutningen træffes af vejbestyrelsen efter forhandling med politiet, for hovedlandeveje dog af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med justitsministeren.«

§ 13. Når nye veje anlægges og bestående veje ombygges, kan der træffes bestemmelse om, at vejene skal forbeholdes visse arter af offentlig færdsel. Bestemmelser, der angår hovedlandeveje og landeveje, skal godkendes af ministeren for offentlige arbejder efter samråd med justitsministeren, og be-

Bilag til f.t.l. vedr. vejlove

stemmelser vedrørende kommuneveje fastsættes efter forhandling med politiet.

4. I § 15 ændres »amtskommunale eller kommunale vejvæsen« til: »amtsråd eller kommunalbestyrelse.«

§ 15. Ministeren for offentlige arbejder kan bestemme, at projekterings-, anlægs- og vedligeholdelsesarbejder samt driftsforanstaltninger udføres af vejdirektoratet, eller træffe aftale med et amtsråd eller en kommunalbestyrelse om, at disse opgaver udføres af vedkommende amtskommunale eller kommunale vejvæsen for statens regning. I så fald skal overslag over udgifterne forud være godkendt af vejdirektoratet inden for finanslovens bevillingsrammer, og der skal aflægges særskilt regnskab for udgifterne. Ministeren fastsætter efter forud indhentet udtalelse fra vejnævnet almindelige regler om forholdet.

5. § 34, stk. 1, 2. punktum, affattes således:

»Når vedkommende vejbestyrelse finder, at der af færdselshensyn bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til en større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det nødvendigt, kan den træffe bestemmelse om pålæg af byggelinier. Byggelinier fastlægges normalt i forhold til vejens midte. Pålægges byggelinier på begge sider af vejen, må den indbyrdes afstand ikke overstige 100 m ved hovedlandeveje og landeveje og 50 m ved kommuneveje. Pålægges der kun en byggelinie på den ene side af vejen, må afstanden til den modsatte side af vejen ikke overstige de nævnte mål.«

Kapitel 4

Sikring af vejanlæg

§ 34. Når vedkommende vejbestyrelse finder, at der af færdselshensyn bør sikres en offentlig vej mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det nødvendigt, kan den træffe bestemmelse om pålæg af byggelinier, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 100 m ved hovedlandeveje og landeveje og 50 m ved kommuneveje. Byggelinierne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinie.

6. I § 36, stk. 1, udgår »ministeren for offentlige arbejder efter begæring af«, og »uden vejnævnets samtykke«.

§ 36. Når en vejs optagelse på vejplan er under forberedelse efter reglerne i kapitel 3, eller byggelinier til sikring af vejen er under udarbejdelse efter reglerne i § 35, kan ministeren for offentlig arbejder efter begæring af vejbestyrelsen nedlægge forbud mod, at derpå en ejendom, der berøres af planlægningen, foretages de foranstaltninger, der er omhandlet i § 34, stk. 3. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af ét år og kan ikke uden vejnævnets samtykke nedlægges mere end én gang.

7. § 37, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 37. — — —

Stk. 5. Det påhviler kommunalbestyrelsen at påse, at der ikke udstedes byggetilladelse i strid med bestemmelser, truffet i medfør af §§ 34 og 35.

8. § 38, stk. 2, 2. punktum, affattes således: »Når særlige grunde foreligger, kan vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.«

§ 38. — — —

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået meddelelse om bestemmelserne, eller hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

9. I § 42, stk. 2, udgår: »efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder«.

§ 42. — — —

Stk. 2. Vejbestyrelsen — for så vidt angår private fællesveje vejmyndigheden — kan meddele undtagelse fra bestemmelserne i §§ 39–40 efter retningslinier fastsat af ministeren for offentlige arbejder.

10. § 47, stk. 4, sidste punktum affattes således: »Den del af arealfortegnelsen, der vedrører den pågældende ejers eller brugers ejendom, skal medfølge.«

Ekspropriationens gennemførelse

Åstedsforretning

§ 47. ---

Stk. 4. Til åstedsforretningen indvarsler vejbestyrelsen med mindst 2 ugers varsel ejere og brugere ifølge arealfortegnelsen ved anbefalet brev, for så vidt fornødne oplysninger om adresser m.v. kan fremskaffes. På samme måde skal andre, der ifølge de foreliggende oplysninger må skønnes at have en retlig interesse at varetage i anledning af den påtænkte ekspropriation eller af foranstaltningerne, indvarsles. Indvarslingen skal indeholde oplysning om, hvor ekspropriationsplan er fremlagt, og om indholdet af bestemmelsen i § 48, stk. 3. Et eksemplar af arealfortegnelsen skal medfølge.

11. § 56, 1. punktum, affattes således: »Rejses der krav om erstatning i forbindelse med gennemførelse af en ekspropriation af nogen, der ikke er omfattet af ekspropriation, og er erstatningsspørgsmål vedrørende ekspropriationen i forvejen indbragt for taksationsmyndighederne, skal vejbestyrelsen efter begæring fra den pågældende forelægge spørgsmålet for taksationskommissionen, som kan optage sagen til påkendelse, hvis den finder sagen egnet til behandling for kommissionen.«

§ 56. Rejses der krav om erstatning i anledning af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i § 43, af nogen der ikke er omfattet af ekspropriationen, skal vejbestyrelsen efter den pågældendes begæring forelægge spørgsmålet for taksationskommissionen, som kan optage sagen til påkendelse, hvis den finder denne egnet til behandling for kommissionen. Hvis sagen optages til realitetsbehandling, finder bestemmelserne i §§ 51-55 anvendelse med de fornødne lempelser.

12. § 73 affattes således:

»§ 73. Adgangsbestemmelserne fastsættes af vejbestyrelsen.

Stk. 2. Ved overvejelser om fastsættelse af adgangsbestemmelser for en vej skal der tages hensyn til på den ene side, at vejen

skal kunne tjene som en i sikkerhedsmæssig og trafikalt henseende tilfredsstillende færdselsåre og på den anden side til den bebyggelse, der allerede har fundet sted langs vejen, samt til foreliggende planlægningsmæssige dispositioner.

Stk. 3. Forinden adgangsbestemmelser fastsættes, skal vejbestyrelsen forhandle med de myndigheder, der udarbejder region- og kommuneplan for området.

Stk. 4. Er der uenighed mellem vejbestyrelsen og en af de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om, hvorvidt der for en vejstrækning skal fastsættes adgangsbestemmelser eller om disses nærmere indhold, afgøres tvisten af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med miljøministeren.«

§ 73. Adgangsbestemmelserne fastsættes af ministeren for offentlige arbejder efter indstilling fra et udvalg (*vejadgangsudvalg*), der nedsættes i hver amtsrådsreds for amtsrådets funktionstid, og som består af en formand, der udpeges af ministeren efter indstilling fra amtsrådet, samt 6 andre medlemmer, hvoraf 2 udpeges af ministeren for offentlige arbejder, 2 af amtsrådet og 2 af kommunalbestyrelserne i amtsrådsredsen gennem deres organisation.

Stk. 2. Vejadgangsudvalget skal ved sine overvejelser om afgivelse af indstilling til ministeren om fastsættelse af adgangsbestemmelser for en vej tage hensyn til på den ene side, at vejen skal kunne tjene som en i sikkerhedsmæssig og trafikalt henseende tilfredsstillende færdselsåre, på den anden side til den bebyggelse, der allerede har fundet sted langs vejen, samt til foreliggende byplandispositioner.

Stk. 3. Forinden indstilling afgives, skal vejadgangsudvalget forhandle med vedkommende vejbestyrelse, amtsråd og kommunalbestyrelse i det område, hvor igennem vejen forløber.

Stk. 4. Er der uenighed mellem udvalget og en af de myndigheder, der er nævnt i stk. 3, om, hvorvidt der for en vejstrækning skal fastsættes adgangsbestemmelser, eller om disses nærmere indhold, skal ministeren for offentlige arbejder forhandle med miljøministeren, forinden han træffer bestemmelse.

Stk. 5. Ministeren for offentlige arbejder kan efter forhandling med miljøministeren og med vejnævnets tilslutning skærpe de adgangsbestemmelser, som vejadgangsudvalget har indstillet, og fastsætte adgangsbestemmelser for veje og vejstrækninger, som udvalget ikke har indstillet adgangs begrænset.

13. § 74, stk. 1, affattes således:

»Om fastsættelse af adgangsbestemmelser efter §§ 72-73 udfærdiger vejbestyrelsen kundgørelse i Statstidende og i stedlige blade. I kundgørelsen angives, hvor der kan fås oplysning om bestemmelsernes indhold. Samtidig skal underretning om adgangsbestemmelsernes indhold gives til de myndigheder, der er nævnt i § 73, stk. 3.«

Kundgørelse

§ 74. Om fastsættelse af adgangsbestemmelser efter §§ 72-73 udfærdiger ministeren for offentlige arbejder kundgørelse i Statstidende og i stedlige blade. Samtidig skal underretning om adgangsbestemmelsernes indhold gives til vedkommende vejbestyrelse, amtsråd og kommunalbestyrelse.

14. I § 75 ændres i stk. 1 og 3 »Vejadgangsudvalget« til: »Vejbestyrelsen«, og i stk. 2 ændres »fremsættelse over for udvalget af« til: »over for vejbestyrelsen at fremsætte«.

Underretning. Indsigelser. Tinglysning

§ 75. Vejadgangsudvalget skal snarest muligt og senest inden 6 måneder fra kundgørelsen underrette så vidt muligt enhver ejer og bruger af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af adgangsbestemmelserne om de adgangsbestemmelser, der er fastsat for den enkelte ejendom.

Stk. 2. I underretningen skal der angives en frist på ikke under 6 måneder fra modtagelsen for fremsættelse over for udvalget af indsigelser med hensyn til den adgangsrret, der er tillagt en ejendom. Underretningen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 78.

Stk. 3. Vejadgangsudvalget foranlediger adgangsbestemmelserne tinglyst på de ejendomme, der må skønnes at blive berørt af bestemmelserne.

15. § 76 affattes således:

»§ 76. Når den frist, der er fastsat efter § 75, stk. 2, er udløbet, foretager vejbestyrelsen eventuelle berigtigelser af de fastsatte adgangsbestemmelser.«

Berigtigelser

§ 76. Når den efter § 75, stk. 2, fastsatte frist for indsigelser er udløbet, afgiver vejadgangsudvalget indstilling til ministeren for offentlige arbejder om eventuelle berigtigelser af de fastsatte adgangsbestemmelser. Berigtigelse sker herefter ved ministerens foranstaltning.

16. § 77, stk. 1, affattes således:

»Vejbestyrelsen kan til enhver tid ændre eller ophæve adgangsbestemmelserne efter reglerne i § 73.«

Ændring og ophævelse af adgangsbestemmelser

§ 77. Vejadgangsudvalget kan til enhver tid tage spørgsmålet om ændring eller ophævelse af fastsatte adgangsbestemmelser op til overvejelse og afgive indstilling til ministeren efter reglerne i § 73.

17. § 77, stk. 2, ophæves.

Stk. 2. Udvalget skal efter anmodning fra ministeren for offentlige arbejder eller enhver af de myndigheder, der er nævnt i § 73, stk. 3, tage spørgsmålet om ændring eller ophævelse af adgangsbestemmelserne op og afgive indstilling til ministeren.

18. § 78, stk. 2, 2. punktum, affattes således:

»Når særlige grunde foreligger, kan vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.«

*Overtagelse af areal***§ 78. — — —**

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om beslutningen eller bestemmelserne, eller hvis indsigelse er fremsat efter § 75, stk. 2, eller klage indbragt efter § 4, inden 6 måneder efter, at ejeren har modtaget underretning om afgørelsen af indsigelsen eller klagen. Når særlige grunde foreligger, kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vejbestyrelsen tillade, at begæring om overtagelse behandles efter udløbet af de nævnte frister.

19. I § 82, stk. 1, udgår »og bygningsmyndighederne ved udfærdigelse af byggetilladelse«.

§ 82. Det påhviler matrikelmyndighederne og de praktiserende landinspektører ved udstykning og bygningsmyndighederne ved udfærdigelse af byggetilladelser at påse, at reglerne i dette kapitel eller bestemmelser, som er truffet i medfør heraf, iagttages.

20. § 82, stk. 2, 2. punktum, udgår.

§ 82. — — —

Stk. 2. Indtil der er fastsat adgangsbestemmelser efter §§ 72-73, kan vejbestyrelsen kræve, at approbation på frastykning af parceller ud til en offentlig vej eller optagelse på matrikelkortet af en ny vej i tilslutning til en offentlig vej udskydes i indtil ét år. Med tilslutning fra vedkommende vejadgangsudvalg kan vejbestyrelsen kræve udskydelse i yderligere ét år.

21. § 83, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 1.

§ 83. Udgifterne ved vejadgangsudvalgenes virksomhed afholdes af statskassen.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte nærmere regler for udvalgenes virksomhed og for afholdelsen af udgifterne herved samt for vejbestyrelsernes administration af bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 3. Landbrugsministeren, henholdsvis justitsministeren, kan fastsætte nærmere regler om matrikulære berigtigelser, henholdsvis tinglysningsmæssige berigtigelser, der er foranlediget af bestemmelserne i dette kapitel.

22. § 85, stk. 2, ophæves.

§ 85. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler for sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel, herunder regler for oversigtsarealer, lyssignaler og automatiske bomanlæg.

Stk. 2. Forslag om etablering eller forbedring af de sikkerhedsforanstaltninger, der er nævnt i stk. 1, skal af vejbestyrelsen efter forhandling med vedkommende jernbanestyrelse og politiet forelægges ministeren for offentlige arbejder til godkendelse. Hvis der er uenighed om foranstaltningernes gennemførelse, skal ministeren for offentlige arbejder

der forhandle med justitsministeren, forinden afgørelse træffes.

23. § 86 affattes således:

»§ 86. Forslag til nye eller ændrede sikkerhedsforanstaltninger ved krydsninger mellem jernbaner og veje, der er åbne for almindelig færdsel, skal forelægges for ministeren for offentlige arbejder til godkendelse. Forslag udarbejdes af vejbestyrelsen eller vejmyndigheden efter forhandling med vedkommende jernbanestyrelse og politi.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet udtalelse fra vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, og jernbanestyrelse pålægge vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse at etablere nye sikkerhedsforanstaltninger i de krydsninger, der er nævnt i stk. 1, eller at forbedre bestående sikkerhedsforanstaltninger.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet udtalelse fra de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, tillade, at sikkerhedsforanstaltningerne i krydsninger, der er omtalt i stk. 1, gøres mindre omfattende, såfremt trafikudviklingen i krydset gør dette forsvarligt.

Stk. 4. Udgifter til etablering, drift og vedligeholdelse af sikkerhedsforanstaltninger afholdes af statskassen.

Stk. 5. Reglen i stk. 4 finder ikke anvendelse, når sikkerhedsforanstaltningerne eller forbedringerne af disse er forårsaget af nye anlægsarbejder på vej- eller banenettet, eller når omfanget af de foranstaltninger, der hidtil er betalt af vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse, reduceres. I disse tilfælde betales anlæg, drift og vedligeholdelse af vedkommende vejbestyrelse, henholdsvis vejmyndighed, eller jernbanestyrelse.«

§ 86. Ministeren for offentlige arbejder kan efter indhentet erklæring fra vedkommende jernbanestyrelse og vejbestyrelse pålægge en jernbanestyrelse eller vejbestyrelse at etablere og forbedre de sikkerhedsforanstaltninger, der er nævnt i § 85.

Stk. 2. Udgifterne ved anlæg, vedligeholdelse og drift af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1 og i § 85, stk. 2, afholdes af statskassen.

24. § 90 affattes således:

»§ 90. Når der efter reglerne i kapitel 2 er truffet beslutning om nedlæggelse af en offentlig vej, og vejen ikke opretholdes som offentlig under en anden vejbestyrelse, skal vejbestyrelsen træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal opretholdes som privat adgangsvej for en enkelt ejendom, som privat fællesvej for flere ejendomme eller udgå som færdselsareal.

Stk. 2. Vejen skal opretholdes helt eller delvis som vej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom.

Stk. 3. Såfremt vejen opretholdes som privat vej for en enkelt ejendom, kan vejbestyrelsen tilpligte ejeren af denne at overtage vejarealet. § 91, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Såfremt vejen fremtidig skal være privat fællesvej, skal vejbestyrelsen træffe bestemmelse om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som færdselsareal, og om, hvem der fremtidig skal være ejer af vejarealet. Bestemmelser om vejret og adkomst til vejen skal tinglyses ved vejbestyrelsens foranstaltning.

Stk. 5. Vejbestyrelsens beslutninger efter stk. 1-4 skal kundgøres i de stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. Ejere og brugere af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af beslutningen, skal samtidig underrettes om denne. Kundgørelsen m.v. skal indeholde oplysning om bestemmelserne i stk. 2 og 6 samt § 91.

Stk. 6. Agtes vejen eller dele af denne ikke opretholdt som privat, skal der gives en frist på mindst 8 uger til over for vejbestyrelsen at fremsætte krav om, at vejen bør opretholdes i medfør af stk. 2. Afviser vejbestyrelsen krav herom, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 57-58 nævnte taksationsmyndigheder inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 7. Beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke begrunde erstatningskrav over for vejbestyrelsen.«

Kapitel 9

Nedlæggelse af offentlige og almene veje

Offentlige veje

§ 90. Når der efter reglerne i kapitel 2 er truffet bestemmelse om nedlæggelse af en offentlig vej, og der ikke er truffet aftale om strækningens opretholdelse som offentlig under en anden vejbestyrelse, skal der ske offentlig kundgørelse om beslutningen i stedlige blade efter vejbestyrelsens bestemmelse. Kundgørelsen skal indeholde oplysning om, hvorvidt vejen agtes opretholdt som privat. Ejere og brugere af ejendomme, der må skønnes at blive berørt af vejbestyrelsens beslutning, skal samtidig have underretning om denne.

Stk. 2. Er vejen besluttet opretholdt som privat, skal underretningen indeholde oplysning om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som adgang, og om at vejret til private fællesveje på landet vil blive tinglyst ved vejbestyrelsens foranstaltning.

Stk. 3. Agtes vejen ikke opretholdt som privat, skal der i underretningen angives en frist på ikke under 3 måneder for fremsættelse af indsigelser i medfør af stk. 4 mod vejens nedlæggelse. Underretningen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af stk. 4-6 og § 91.

Stk. 4. Vejen skal helt eller delvis opretholdes som privat, hvis den er eneste adgang til en selvstændig ejendom eller lod og der ikke samtidig etableres anden adgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom.

Stk. 5. Såfremt vejbestyrelsen afviser en indsigelse efter stk. 3, kan afgørelsen kræves indbragt for de i §§ 57-58 nævnte taksationsmyndigheder inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende.

Stk. 6. Beslutning om, at en offentlig vej skal nedlægges og overgå til privat, kan ikke begrunde erstatningskrav over for vejbestyrelsen.

25. I § 93, stk. 3, ændres »3 måneder« til: »8 uger«.

Almene veje

§ 93. ---

Stk. 3. I meddelelsen skal der angives en frist på ikke under 3 måneder for fremsættelse af indsigelser mod beslutning om, at vejen skal nedlægges eller omlægges. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af stk. 4 og §§ 94-95. Såfremt vejen besluttet opretholdt som privat, skal meddelelsen indeholde oplysning om, for hvilke ejendomme vejen skal tjene som adgang, og om at vejret til private fællesveje på landet vil

blive tinglyst ved kommunalbestyrelsens foranstaltning.

26. I § 97 ændres »almene veje« til: »almene stier«, og som 2. punktum indsættes: »Vejbestyrelsen kan bestemme, at en privat fællesvej skal have status som offentlig sti, men i øvrigt bibeholdes som privat fællesvej.«

§ 97. Vejbestyrelsen kan anlægge og nedlægge offentlige stier og overtage almene veje og private fællesstier som offentlige.

27. I § 99 indsættes som 2. pkt.:

»Løber en offentlig sti over en privat fællesvej, afholder vejbestyrelsen en forholdsmæssig andel af udgifterne til vejens istandsættelse og vedligeholdelse.«

§ 99. Det påhviler vejbestyrelserne at holde de offentlige stier i den stand, som benyttelsen kræver, og afholde de udgifter, der er forbundet hermed.

28. § 115, stk. 2, ophæves.

Stk. 3. bliver herefter stk. 2.

§ 115. — — —

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 72-77 gælder ikke i Københavns og Frederiksberg kommuner.

§ 2

I lov om private fællesveje, jfr. lovbeholdning nr. 587 af 20. november 1975, som ændret ved § 2 i lov nr. 197 af 3. maj 1978 og § 5 i lov nr. 304 af 8. juni 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser, der uden at være offentlige, jfr. § 1, tjener som færdselsareal for anden ejendom end den ejendom, hvorpå vejen er beliggende, når ejendommene er i særlig eje.

Stk. 2. Ved vejret forstås i denne lov den ret, som den til enhver tid værende ejer af en fast ejendom har over en privat fællesvej, der tjener som færdselsareal for ejendommen.

Ved en vejberettiget forstås i denne lov en ejer af en ejendom som nævnt i 1. pkt.«

Private fællesveje

§ 2. Ved private fællesveje forstås i denne lov de veje, gader, broer og pladser der uden at være offentlige, jfr. § 1,

1. tjener som færdselsarealer for flere ejendomme, der er særskilt matrikuleret og i særlig eje, eller
2. tjener som færdselsarealer for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder og er mindst 40 m lange.

Stk. 2. De færdselsarealer, der er omtalt i stk. 1, nr. 2), anses dog ikke for private fællesveje, såfremt de alene forløber inden for karreer. Det samme gælder veje, der forløber inden for områder, f.eks. kirkegårde, hospitaler eller industrigårde, der ved hegn eller på anden måde er adskilt fra det øvrige vejnet.

2. § 7, stk. 2, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter stk. 1.«

Klager

§ 7. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommunale organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse, for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejmyndigheden se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske, og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

3. I § 13, stk. 4, ændres »§§ 15–20« til: »§ 14, stk. 5, og §§ 15–20.«

Kapitel 4

Lovens anvendelsesområde

§ 13. I områder, der er byzone, jfr. lov om by- og landzoner, samt i Københavns kommune finder reglerne i nærværende lovs afsnit I, III og IV anvendelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at reglerne i denne lovs afsnit I, III og IV endvidere skal finde anvendelse i andre stedligt begrænsede områder.

Stk. 3. I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse.

Stk. 4. Private fællesveje, der er beliggende i områder omfattet af stk. 1 og 2, men som udelukkende tjener til brug for landbrug, skovbrug og fiskeri, er omfattet af bestemmelserne om vejudlæg i afsnit III og i øvrigt af reglerne i §§ 15–20, medmindre andet bestemmes af vejmyndigheden.

Stk. 5. Beslutninger efter stk. 2 og stk. 4 er først gyldige, når de på vejmyndighedens foranledning har været offentligt bekendtgjort i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse.

4. I § 13 indsættes som nyt *stk. 6*:

»Stk. 6. I områder, der er omfattet af stk. 1 og 2, kan vejmyndigheden bestemme, at en vej, der ikke er omfattet af §§ 1, 2 og 4, men som indgår i det almindelige vejnet, som er mindst 40 meter lang og som tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder, skal istandsættes og vedligeholdes af vejejeren efter reglerne i denne lovs kapitel 10.«

5. § 15, *stk. 1*, affattes således:

»Såfremt en vejberettiget gør gældende, at vejen ikke holdes i en stand, der er god og forsvarlig i forhold til færdslens art og omfang, og at eksisterende bestemmelser om vejens vedligeholdelse m.v. er utilstrækkelige til dette formål, kan den vejberettigede forlange, at vejmyndigheden afholder vejsyn. Såfremt der inden for de sidste 24 måneder er truffet beslutning om vejens vedligeholdelse m.v., kan der dog ikke kræves nyt vejsyn.«

§ 15. Vejmyndigheden skal lade afholde

vejsyn på begæring af en færdselsberettiget, der gør gældende, at en privat fællesvej ikke holdes i en under hensyn til færdslens art og omfang god og forsvarlig stand. Vejmyndigheden har dog ikke pligt til at afholde vejsyn, såfremt den inden for de sidste 12 måneder har truffet beslutning om vejens istandsættelse eller vedligeholdelse.

6. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Såfremt en vejberettiget alene gør gældende, at tidligere fastsatte bestemmelser om fordeling af arbejdet mellem de vejberettigede efter brug af vejen, jfr. § 17, skal ændres, kan vejmyndigheden tage stilling til spørgsmålet uden afholdelse af vejsyn. Finder vejmyndigheden, at den fastsatte fordeling skal ændres, udarbejdes der forslag til en ny fordeling af fremtidige arbejder på vejen. Enhver, der berøres af vejmyndighedens forslag, skal have meddelelse om dette. I meddelelsen fastsættes en frist på mindst 3 uger til over for vejmyndigheden at fremsætte indsigelser og ændringsforslag. Endelig beslutning kan først træffes efter fristens udløb. Meddelelse om den endelige beslutning sendes til de berørte grundejere.«

Stk. 3. bliver herefter stk. 4.

7. I § 15, *stk. 3*, der herefter bliver *stk. 4*, ændres »færdselsberettiget« til: »vejberettiget«.

Stk. 3. Indkaldelse til vejsyn foretages af vejmyndigheden med mindst 2 ugers varsel ved offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Med samme varsel indkaldes ved anbealet brev så vidt muligt enhver, der er færdselsberettiget til vejen, eller som i henhold til særlig overenskomst eller anden bestemmelse, skønnes at kunne inddrages under istandsættelses- og vedligeholdelsespligten.

8. I § 16, *stk. 2*, indsættes som 2. punktum:

»Beslutningen kundgøres som nævnt i § 15, *stk. 4*, og meddeles samtidig så vidt muligt til enhver, der bliver berørt af tilslutningen.«

Istandsættelsens eller vedligeholdelsens omfang

§ 16. Ved vejsynet gives der de fremmødt adgang til at udtale sig. Over det ved vejsynet passerede føres en protokol.

Stk. 2. Snarest muligt efter forhandlingens afslutning træffer vejmyndigheden beslutning, jfr. dog §§ 19 og 20.

9. I § 16, stk. 3, ændres »Beslutningen skal indeholde en fortegnelse over de mangler ved vejen, der er konstateret ved vejsynet, samt bestemmelse om,« Til: »Hvis der konstateres mangler ved vejen, skal beslutningen indeholde bestemmelser om,«.

Stk. 3. Beslutningen skal indeholde en fortegnelse over de mangler ved vejen, der er konstateret ved vejsynet, samt bestemmelse om,

1. i hvilket omfang og på hvilken måde manglerne skal udbedres,
2. hvorvidt vejen skal istandsættes, således at der sker en forbedring af denne,
3. hvorledes vejen fremtidig skal vedligeholdes,
4. hvem der skal udføre den påbudte istandsættelse eller vedligeholdelse, hvilken andel hver enkelt skal lade udføre, og hvornår arbejdet skal være afsluttet,
5. fordeling af udgifterne ved vejsynet,
6. et skøn over omkostningerne ved vejarbejdet, såfremt vejmyndigheden påtager sig udførelsen af arbejdet.

10. § 16, stk. 4, ophæves.

Stk. 4. Efter forudgående offentlig kundgørelse som nævnt i § 15, stk. 3, fremlægges beslutningen til almindeligt gennemsyn i kommunen i mindst 3 uger. Samtidig sendes meddelelse om beslutningen til så vidt muligt enhver, der berøres af denne.

11. I § 17 ændres »færdselsberettigede« til: »vejberettigede«.

Fordelingen af arbejdet

§ 17. Såfremt der ikke foreligger særlige overenskomster eller andre bestemmelser om fordeling af de efter § 16, stk. 3, påbudte arbejder, skal disse fordeles mellem de færdselsberettigede i forhold til deres brug af vejen.

12. § 19 affattes således:

»§ 19. Hvis der under et vejsyn ikke er enighed om gyldigheden og forståelsen af særlige overenskomster eller andre privatretlige bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden, eller om, at disse spørgsmål afgøres af vejmyndigheden, skal denne opfordre de grundejere, der under henvisning til sådanne bestemmelser påstår sig helt eller delvis fritaget for vedligeholdelsespligten, til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Samtidig udsættes vejsynet, indtil endelig dom er afsagt, jfr. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Hvis retssag ikke er anlagt inden 6 uger efter udsættelse af vejsynet, genoptages dette, og beslutning træffes uden hensyn til de privatretlige forhold.

§ 19. Hvis der ikke under vejsynet opnås enighed om gyldigheden eller forståelsen af særlige overenskomster eller andre bestemmelser om fordelingen af vedligeholdelsesbyrden mellem de færdselsberettigede eller andre end disse eller om, at disse spørgsmål afgøres af vejmyndigheden, skal denne opfordre færdselsberettigede, der under henvisning til sådanne bestemmelser bestrider at være helt eller delvis vedligeholdelsespligtige, til at indbringe spørgsmålet for domstolene. Samtidig udsættes vejsynet, indtil endelig dom er afsagt, jfr. dog § 20, stk. 2.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis nogen under vejsynet bestrider at være helt eller delvis vedligeholdelsespligtig under henvisning til, at han ikke er færdselsberettiget til vejen, og der ikke under vejsynet opnås enighed om spørgsmålet eller om, at dette afgøres af vejmyndigheden.

Stk. 3. Hvis retssag ikke er anlagt inden 6 uger efter udsættelsen af vejsynet, genoptages dette, og beslutning træffes uden hensyn til de i stk. 1 og 2 nævnte indsigelser.

Stk. 4. En beslutning, der er truffet ved et vejsyn, kan ikke senere begæres ændret under påberøbelse af, at nogen af de af beslutningen omfattede ikke skulle have pligt til at deltage i vejens istandsættelse eller vedligeholdelse eller kun skulle være vedligeholdelsespligtig i begrænset omfang.

13. I § 20, stk. 1, ændres »lodsejere« til: »grundejere« og »§ 63, stk. 3,« til: »§ 63, stk. 4.«

Vejmyndighedens udførelse af arbejdet

§ 20. Efter begæring af vedligeholdelsespligtige lodsejere, der repræsenterer mindst

to tredjedele af den samlede værdi af de ydelser til vejens istandsættelse og vedligeholdelse, der er pålagt efter § 16, stk. 3, kan kommunen påtage sig udførelsen af istandsættelses- eller vedligeholdelsesarbejdet mod vederlag fra samtlige vedligeholdelsespligtige. Vejmyndigheden kan tillade, at bestemmelserne i § 62, stk. 3, finder anvendelse på sådanne arbejder.

14. I § 20, stk. 2, udgår »eller 2«.

§ 20. — — —

Stk. 2. Såfremt vejsyn udsættes i medfør af § 19, stk. 1 eller 2, og retssag anlægges inden 6 uger herefter, kan vejmyndigheden genoptage vejsynet og træffe beslutning om, hvorledes vejen skal istandsættes eller vedligeholdes og om, at arbejdet foreløbig helt eller delvis skal udføres ved kommunens foranstaltning mod vederlag fra de vedligeholdelsespligtige. Fordelingen af udgifterne udsættes, til endelig dom er afsagt.

15. I § 21 indsættes i *stk. 1* som 2. punktum: »Ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte regler for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelser«.

Vejfortegnelse

§ 21. Vejmyndigheden udfærdiger en fortegnelse over private fællesveje og udlagte private fællesveje.

16. § 21, stk. 2–4, ophæves.

Stk. 2. På fortegnelsen optages for hver vej bestemmelser, der af private måtte være truffet om en grunds forhold til en privat fællesvej, navnlig om grundens adgang til vejen og ejerens deltagelse i vejens vedligeholdelse, belysning, renholdelse m.v.

Stk. 3. Vejmyndigheden bestemmer, hvorvidt de i *stk. 1* nævnte veje og de i *stk. 2* nævnte bestemmelser kan optages på vejfortegnelsen.

Stk. 4. Bestemmelser af den i *stk. 2* nævnte art er kun bindende for vejmyndigheden, når de er optaget på vejfortegnelsen.

17. § 22 ophæves, og overskriften »Klassificering« udgår.

Klassificering

§ 22. De private fællesveje og udlagte private fællesveje, der er optaget på vejfortegnelsen, inddeles i følgende klasser:

1. *Klasse I:* veje, som har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvorigennem de forløber.
2. *Klasse II:* veje, som betjener eller er bestemt til at betjene flere særskilt matrikulerede og i særligt eje værende ejendomme, men som ikke har eller forventes at få betydning for færdslen ud over det lokale område, hvorigennem de forløber.
3. *Klasse III:* de i § 2, stk. 1, nr. 2), omhandlede private fællesveje, for så vidt de ikke falder ind under klasse I.
4. *Klasse IV:* private fællesveje, som alene tjener og er bestemt til at tjene til brug for landbrug, skovbrug eller fiskeri.

Stk. 2. Vejmyndigheden afgør, hvorledes en privat fællesvej eller udlagt privat fællesvej skal klassificeres, og kan henføre en vej til en anden klasse, hvis forholdene har ændret sig.

Stk. 3. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter almindelige retningslinjer for udarbejdelse og offentliggørelse af vejfortegnelserne.

18. § 25 affattes således:

»§ 25. Nye veje kan af vejmyndigheden kræves udlagt med en bredde på indtil 18 m. Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser kan kræve nye veje udlagt med en bredde på indtil 20 m.

Stk. 2. Såfremt tilstedeværende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en vej, der udlægges, bevirker, at der ikke i medfør af byggelovgivningen kan sikres fornødne holde- og parkeringsarealer på de tilgrænsende grunde, kan vejmyndigheden ud over de i *stk. 1* nævnte vejbredder kræve udlagt holdearealer med en bredde på indtil 6 m eller et hertil svarende areal til parkeringsplads.

Stk. 3. Ved blinde veje, samt hvor forholdene i øvrigt gør det ønskeligt, kan vejmyndigheden kræve udlagt areal til passende vendepladser.«

§ 25. Samtidig med godkendelse efter § 24 foretager vejmyndigheden klassificering af vejen under hensyn til arten og omfanget af den forventede færdsel og bebyggelse.

Stk. 2. Nye veje af klasse I og II skal efter vejmyndighedens nærmere bestemmelse udlægges med en bredde af indtil 18 m, nye veje af klasse III med en bredde af indtil

10 m og nye veje af klasse IV med en bredde af indtil 7 m. Vejmyndigheden kan endvidere kræve veje af klasse I udlagt i øget bredde, jfr. § 30. Københavns og Frederiksberg kommunalbestyrelser kan bestemme, at veje af klasse I og II skal udlægges med en bredde af indtil 20 m.

Stk. 3. Såfremt tilstedeværende bebyggelse langs en vej eller en strækning af en vej, der udlægges, bevirker, at der ikke i medfør af byggelovgivningen kan sikres fornødne holde- og parkeringsarealer på de tilstødende grunde, kan vejmyndigheden for veje af klasse I-III ud over de i stk. 2 nævnte vejbredder kræve udlagt holdebanearealer med en bredde af indtil 6 m eller et hertil svarende areal til samlet parkeringsplads.

Stk. 4. Ved blinde veje samt hvor forholdene i øvrigt gør det ønskeligt, skal der udlægges areal til passende vendepladser.

19. § 30 ophæves, og overskriften »Øget udlægsbredde og byggelinier« udgår.

Øget udlægsbredde og byggelinjer

§ 30. Vejmyndigheden kan bestemme, at udlægsbredden for private fællesveje, der enten straks ved udlægget eller senere er henført til klasse I, skal forøges indtil 22 m, jfr. § 37, stk. 4, og § 40, stk. 3.

Stk. 2. Når vejmyndigheden finder, at der af færdselshensyn bør sikres en privat fællesvej af klasse I mulighed for udvidelse til større bredde, eller at færdselens tarv i øvrigt gør det nødvendigt, kan den endvidere træffe bestemmelse om pålæg af byggelinjer, der forløber på begge sider af vejen, og hvis indbyrdes afstand ikke overstiger 30 m, jfr. § 37, stk. 4. Byggelinjerne fastlægges normalt i forhold til vejens midtlinje.

20. I § 31, stk. 2, ændres »Fremlæggelse er uforuden« til: »Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse.«

§ 31. — — —

Stk. 2. Fremlæggelse er uforuden, såfremt vejmyndigheden skønner, at vejudlægget udelukkende har betydning for de ejendomme, der er omfattet af vejudlægget.

21. I § 31 indsættes efter *stk. 2,* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Vedrører beslutningen efter *stk. 2* et påtænkt vejudlæg efter § 23, *stk. 2* og *3,* skal vejmyndigheden, senest 3 uger før der

træffes beslutning om udlæggets gennemførelse, give meddelelse om den påtænkte beslutning til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen. Når der er truffet endelig beslutning om nævnte vejudlæg, skal vejmyndigheden give meddelelse herom til samme grundejere.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4.*

Fremlæggelse af projekt

§ 31. — — —

Stk. 2. Fremlæggelse er uforuden, såfremt vejmyndigheden skønner, at vejudlægget udelukkende har betydning for de ejendomme, der omfattes af vejudlægget.

Stk. 3. Såfremt vejmyndigheden beslutter at foretage væsentlige ændringer i det tidligere fremlagte projekt, foretages fornyet fremlæggelse m.v. efter reglerne i *stk. 1.*

22. § 33 ophæves, og overskriften »Meddelelse til grundejerne« udgår.

Meddelelse til grundejere

§ 33. Senest 3 uger før der træffes beslutning som nævnt i *stk. 2,* skal vejmyndigheden give meddelelse om den påtænkte beslutning til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen.

Stk. 2. Bestemmelsen i *stk. 1.* finder anvendelse

1. omklassificering af bestående veje på vejfortegnelsen, jfr. § 22, *stk. 2,*
2. forøgelse af udlægsbredden for bestående veje, jfr. § 30, *stk. 1,*
3. pålæg af byggelinjer, jfr. § 30, *stk. 2,*
4. påbud om ændringer i vejens længde- og tværprofil i forbindelse med omklassificering, jfr. § 38,
5. vejudlæg efter § 23, *stk. 2* og *3,* når fremlæggelse efter § 31 skønnes uforuden, jfr. § 31, *stk. 2.*

Stk. 3. Når der er truffet beslutning som nævnt i *stk. 2,* skal vejmyndigheden give meddelelse herom til enhver grundejer, som direkte berøres af beslutningen, og hvis adkomst fremgår af tingbogen. Det samme gælder ved udlæg af en privat fællesvej efter § 23, *stk. 2* og *3,* jfr. § 31.

23. § 34, stk. 1, affattes således:

»Offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse skal ske om

- 1) udfærdigelse af vejfortegnelse efter § 21, og
- 2) godkendelse eller vedtagelse af udlæg af private fællesveje, jfr. §§ 23 og 28.«

24. I § 34, stk. 4 udgår »og byggelinjer«.

Offentlig kundgørelse m.v.

§ 34. Offentlig kundgørelse i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse skal ske om

1. udfærdigelse af vejfortegnelse efter § 21,
2. godkendelse eller vedtagelse af udlæg af private fællesveje, jfr. §§ 23 og 28, samt
3. de i § 33, stk. 2, nævnte afgørelser.

Stk. 4. Når de i § 7 fastsatte klagefrister er udløbet og eventuelle klager afgjort, drager vejmyndigheden omsorg for tinglysning af beslutninger om udlæg af private fællesveje og pålæg af servitutter og byggelinjer m.v.

25. I overskriften til § 35 udgår i overskriften »og byggelinjer«.

26. I § 35, stk. 1, udgår »eller som ligger foran en byggelinje«.

27. I § 35, stk. 2, udgår »byggelinjen eller«.

Retsvirkning af udlæg og byggelinjer

§ 35. På arealer, der er optaget på vejfortegnelsen som udlagte vejarealer, herunder hjørnearealer, eller som ligger foran en byggelinje, må der ikke opføres ny bebyggelse, herunder ved tilbygning eller ved genopførelse af nedbrændt eller nedreven bebyggelse, ligesom der ikke må foretages væsentlige forandringer i eksisterende bebyggelse. På sådanne arealer må heller ikke indrettes sportspladser, kirkegårde, tankanlæg, grusgrave eller andre anlæg af blivende art.

Stk. 2. Såfremt en bebyggelse m.v. ikke opføres med jordlinjen i fremtidig vejhøjde, må den ikke uden vejmyndighedens samtykke opføres i byggelinjen eller vejlinjen, men skal rykkes så meget længere tilbage, som svarer til 1,5 gange højdeforskellen, foruden den fornødne bredde til passage, mindst 1 m.

28. I § 36, stk. 1, udgår »byggelinier og«.

29. § 36, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter *stk. 2.*

§ 36. Vejmyndigheden skal på ejerens anmodning oplyse denne om beliggenheden af byggelinjer og udlagte vejarealer på hans ejendom samt om den fremtidige vejhøjde.

Stk. 2. Før byggetilladelse meddeles i henhold til byggeloven, skal det påses, at tilladelse, som kræves efter nærværende lov eller efter regler, der er fastsat i henhold til loven, foreligger. Er den pågældende ejendom omfattet af en bestemmelse som nævnt i § 34, stk. 1, skal sagen forelægges vejmyndigheden, inden byggetilladelse meddeles.

30. I § 37 ændres i stk. 1 »Såfremt de i stk. 4 nævnte foranstaltninger« til: »Såfremt udlæg eller ændring af privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3,«.

31. § 37, stk. 2, 2. punktum, affattes således:

»Når særlige grunde foreligger, kan vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister«.

32. § 37, stk. 4, ophæves.

Overtagelse

§ 37. Såfremt de i stk. 4 nævnte foranstaltninger bevirker, at ejeren af et areal afskæres fra en udnyttelse af arealet, der er økonomisk rimelig og forsvarlig under hensyn til ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed, og som svarer til den udnyttelse, der finder sted af andre tilgrænsende eller omliggende arealer, kan ejeren begære arealet overtaget helt eller delvis af vejmyndigheden mod erstatning.

Stk. 2. Begæringen om overtagelse skal fremsættes inden 6 måneder efter, at ejeren har fået underretning om foranstaltningerne, eller hvis klage er indgivet, inden 6 måneder efter, at endelig afgørelse af klagen er meddelt ejeren. Når særlige grunde foreligger, kan ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med vejmyndigheden tillade, at begæring om overtagelse fremsættes efter udløbet af de nævnte frister.

Stk. 3. Afslår vejmyndigheden ejerens begæring eller opnås der ikke enighed om erstatningens størrelse, henvises sagen til de taksationsmyndigheder, der er nævnt i § 8. Taksationsmyndighederne afgør, om ejerens begæring skal imødekommes, og fastsætter

begæring skal imødekommes, og fastsætter erstatning for arealets overtagelse efter reglerne i § 51 i lov om offentlige veje.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder anvendelse ved

1. udlæg eller ændring af privat fællesvej over tredjemands grund efter vejmyndighedens beslutning i henhold til § 23, stk. 2,
2. vejudlæg m.v. foretaget af vejmyndigheden efter § 23, stk. 3,
3. udlæg af privat fællesvej med øget bredde i henhold til § 30, stk. 1, eller § 38 og
4. pålæg af byggelinje efter § 30, stk. 2.

33. § 38 ophæves, og overskriften »Ændring af ny profil ved omklassificering« udgår.

Ændring af vejprofil ved omklassificering

§ 38. I forbindelse med omklassificering efter § 22, stk. 2, af en privat fællesvej til en højere klasse kan vejmyndigheden påbyde gennemførelse af sådanne ændringer ved vejens længde- og tværprofil, som den ændrede klassificering gør påkrævet.

34. I § 39, stk. 1, udgår »og klassificeret under klasse I, II og III«.

35. I § 39, stk. 2, udgår »og § 38«.

Vejanlæg efter krav fra vejmyndigheden

§ 39. Af hensyn til udbygning af det samlede vejnet inden for et område bestemmer vejmyndigheden, i hvilket omfang og til hvilket tidspunkt en udlagt privat fællesvej, der er optaget på vejfortegnelsen og klassificeret under klasse I, II eller III, skal anlægges som privat fællesvej.

Stk. 2. Med hensyn til gennemførelse af et vejanlæg efter stk. 1 og § 38 og fordeling af udgifterne hertil finder reglerne i kapitel 10 tilsvarende anvendelse.

36. I § 40, stk. 3, nr. 1, udgår »eller krævet udlagt med forøget bredde efter § 30, stk. 1, eller § 38«.

Erstatning

§ 40. ---

Stk. 3. Arealer, der

1. af vejmyndigheden er udlagt som privat fællesvej efter § 23, stk. 2 og 3, eller kræ-

vet udlagt med forøget bredde efter § 30, stk. 1, eller § 38.

2. alene ved byplan eller lokalplan er fastlagt som vej,

kan kun kræves afgivet til vejanlægget mod erstatning, herunder for bygninger, andre anlæg af blivende art, hegn, beplantning, afgrøder samt ulemper m.v. af den i stk. 2 angivne art.

37. I § 41, stk. 1, ændres »For veje af klasse I-III skal vejmyndigheden« til: »Vejmyndigheden skal«.

Anlæg og ibrugtagning af vej

§ 41. En privat fællesvej eller en strækning heraf må ikke anlægges eller tages i brug som færdselsareal, før vejudlægget er godkendt efter § 24 eller efter de i § 43 omhandlede regler. For veje af klasse I-III skal vejmyndigheden endvidere have godkendt detailprojekt for vejanlægget, herunder længde- og tværprofil, befæstelse og afvanding m.v.

38. I § 42 indsættes som 2. punktum: »Anmodning om fordeling af udgifterne skal fremsættes over for vejmyndigheden, før arbejdet påbegyndes, og arbejdet må herefter først påbegyndes, når endelig beslutning foreligger.«

Fordeling af anlægsudgifter

§ 42. Med hensyn til fordelingen af udgifterne ved anlægget af en privat fællesvej og betalingen af grundejernes andele heraf samt til adgangen til at opnå lån af kommunen eller lån mod kommunegaranti til sådanne arbejder finder reglerne i § 57, stk. 4, § 59 og § 62 anvendelse.

39. I § 43, stk. 2, udgår »efter fornøden klassificering«.

Vejudlæg efter anden lovgivning

§ 43. ---

Stk. 2. I de tilfælde, der er omtalt i stk. 1, skal vejudlægget optages i vejfortegnelsen efter fornøden klassificering.

40. § 44 affattes således:

»§ 44. Med fornødent samtykke fra politiet, jfr. færdselslovens § 92 og § 100, kan vejmyndigheden lade foretage forandringer ved en privat fællesvejs indretning eller anlæg og foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående trafik samt foretage andre færdselsmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse færdslen på vejen. Udgifterne herved afholdes af vejmyndigheden, jfr. dog stk. 2.

Stk. 2. Gennemføres de forandringer og foranstaltninger, der er omtalt i stk. 1, for at forbedre det trafikale miljø på vejen, f.eks. ved etablering af opholds- og legeområder eller stillevejsområder, finder reglerne i §§ 57-62 om afholdelse af udgifterne og arbejdernes gennemførelse m.v. tilsvarende anvendelse, for så vidt der ikke er truffet anden aftale om projektets finansiering og gennemførelse.

Stk. 3. Forandringer og foranstaltninger som nævnt i stk. 1 må ikke iværksættes uden vejmyndighedens og politiets samtykke. Etablering af den afmærkning, der er nævnt i F.L. § 95 kræver politiets godkendelse, jfr. F.L. § 97, stk. 1.«

Kapitel 8

Forskellig råden over private fællesveje

Forandringer, færdselsregulering m.v.

§ 44. Med fornødent samtykke fra politiet, jfr. færdselslovens § 92, stk. 1 og 2, kan vejmyndigheden på private fællesveje af klasse I og II lade foretage forandringer ved vejens indretning eller anlæg og foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående færdsel, når det skønnes nødvendigt eller tilrådeligt af færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn. Omkostningerne herved afholdes af vejmyndigheden.

Stk. 2. Foranstaltninger som nævnt i stk. 1 eller anden færdselsregulering eller færdselsindskrækning må ikke iværksættes af grundejerne uden vejmyndighedens og politiets godkendelse.

41. I § 47, § 49, stk. 1 og 3, og § 50, stk. 1, udgår »af klasse I og II«.

Beplantning

§ 47. På private fællesveje af klasse I og II må træer og anden beplantning kun plantes med vejmyndighedens samtykke. Når vejens istandsættelse eller hensynet til færdslen

gør det nødvendigt, kan vejmyndigheden kræve træer og anden beplantning på eller over disse veje fjernet, nedskåret, opstammet eller studset. Hvis vejmyndighedens krav ikke efterkommes inden for en fastsat frist, kan vejmyndigheden lade arbejdet udføre ved sin foranstaltning på grundejernes bekostning. Med hensyn til fordelingen mellem grundejerne af udgifterne ved en af vejmyndigheden krævet fjernelse af træer og anden beplantning og med hensyn til kommunens udførelse af arbejdet finder reglerne i §§ 57-62 tilsvarende anvendelse.

Særlig brug af vejareal

§ 49. Uden samtykke fra vejmyndigheden må arealer af private fællesveje af klasse I og II ikke anvendes til:

1. varig eller midlertidig anbringelse af affald, materiel, materialer, løseegenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, hegn eller lignende,
2. anbringelse af køretøjer med henblik på salg eller udlejning uden fører og
3. anbringelse af køretøjer i forbindelse med reparation, påfyldning af drivmidler, rengøring eller lignende, når dette sker som led i en erhvervsvirksomhed.

Stk. 3. Ved byggeri, udgravning og opfyldning på og ved private fællesveje af klasse I og II finder reglerne i lov om offentlige veje § 101 tilsvarende anvendelse.

§ 50. Nedlægning eller omlægning af underjordiske ledninger i private fællesveje af klasse I og II samt anbringelse eller flytning af stangrækker, lysstandere og lignende på sådanne veje må kun foretages med vejmyndighedens godkendelse, medmindre andet følger af særlig lovgivning. Vejmyndigheden kan forlange, at vejarbejder i forbindelse med ledningsarbejder udføres ved vejmyndighedens foranstaltning, men på ledningsejers bekostning.

42. I § 48, stk. 1, udgår »af klasse I-III«.

Overkørsler og overgange

§ 48. Bestemmelserne i kapitel 6 i lov om offentlige veje om etablering og benyttelse af overkørsler og overgange, herunder vej- og stitilslutninger, finder tilsvarende anvendelse ved private fællesveje af klasse I-III, således at de beføjelser, der er tillagt vejbestyrelsen, her udøves af vejmyndigheden.

§ 53. Vejmyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om nedlæggelse eller omlægning af en privat fællesvej, såfremt der fremsættes anmodning herom fra en grundejer, der har den fornødne interesse i spørgsmålet. Vejmyndigheden kan af egen drift tage stilling til det nævnte spørgsmål.

Stk. 2. Vejen skal helt eller delvis oprettholdes som privat fællesvej, hvis den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder, og der ikke samtidig etableres anden vejadgang, eller hvis vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Stk. 3. Beslutning om omlægning af en privat fællesvej eller fremskaffelse af anden vejadgang i forbindelse med nedlæggelse af privat fællesvej kan gennemføres ved ekspropriation efter reglerne i lov om offentlige veje, kapitel 5, i områder omfattet af reglerne i afsnit III tillige ved vejudlæg.

§ 54. En beslutning om, at vejen eller dele af denne agtes nedlagt eller omlagt, skal meddeles i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse. Beslutningen skal samtidig meddeles til

1. ejere af ejendomme, der grænser til vejen, eller som har tinglyst vejret til vejen,
2. ejere af andre ejendomme, som må antages at have vejret til vejen, og
3. så vidt muligt ejere af de arealer, der hører til vejen.

Stk. 2. I meddelelserne skal der gives de vejberettigede en frist på ikke under 8 uger til at fremkomme med indsigelser mod beslutningen. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af § 53, stk. 2, § 54, stk. 3, og §§ 55 og 56..

Stk. 3. Såfremt vejmyndigheden afviser en indsigelse efter stk. 2 om, at vejen skal oprettholdes i medfør af § 53, stk. 2, kan afgørelsen kræves indbragt for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om offentlige veje, §§ 57–58, inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende.

§ 55. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmål om vejens nedlæggelse eller omlægning, kan vejmyndigheden fordele udgifterne ved sagens behandling, herunder udgifterne til notering i matriklen og berigtigelse af tingbogen, jfr. § 56, stk. 2, mellem de

grundejere, der er interesseret i nedlæggelsen eller omlægningen. I omkostningerne fradrages beløb, der måtte fremkomme ved afhændelse af arealer i henhold til § 56, stk. 1.

Stk. 2. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmålet om vejens nedlæggelse, skal taksationsmyndighederne træffe beslutning om fordeling af de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af § 59, stk. 1, og § 62, stk. 2, i lov om offentlige veje påhviler vejbestyrelsen at udrede. Udgifterne kan pålægges såvel de grundejere, der har interesse i sagen, som vejmyndigheden. Taksationsmyndigheden skal herved særlig lægge vægt på, om det har været rimeligt at kræve sagen forelagt for taksationsmyndighederne.

§ 56. Såfremt vejen besluttet nedlagt, og ingen kan godtgøre sin ret til vejarealet, skal dette, delt efter vejens midtlinie, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende ejendomme mod betaling af de med arealets frigørelse forbundne omkostninger. Hvis en grundejer ikke modtager et sådant tilbud, kan vejmyndigheden frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.

Stk. 2. Vejmyndigheden sørger for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til beslutningen noteres i matriklen og berigtiges i tingbogen.«

§ 53. (Ophævet).

Kapitel 9

Nedlæggelse af private fællesveje

§ 54. Vejmyndigheden skal efter anmodning fra grundejere, der har en særlig interesse i, at en privat fællesvej nedlægges eller omlægges, træffe beslutning om, hvorvidt vejen skal nedlægges, omlægges eller oprettholdes som hidtil. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift træffe tilsvarende beslutning.

Stk. 2. Beslutningen skal offentliggøres i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse og skal meddeles

1. ejere af de ejendomme, der grænser til vejen,
2. ejere af andre ejendomme, som efter vejmyndighedens skøn må antages at have særlig interesse i spørgsmålet om vejens nedlæggelse eller omlægning,
3. så vidt muligt ejerne af de arealer, der hører til vejen, og

4. personer, der har anmodet om vejens nedlæggelse eller omlægning.

Stk. 3. I meddelelsen skal der angives en frist på ikke under 3 måneder for fremsættelse af indsigelser mod beslutning om, at vejen skal nedlægges eller omlægges. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om indholdet af stk. 4 og §§ 55–56.

Stk. 4. Såfremt vejmyndigheden afviser en indsigelse efter stk. 3, kan afgørelsen kræves indbragt for de taksationsmyndigheder, der er nævnt i lov om offentlige veje §§ 57–58, inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt de pågældende.

§ 55. Ingen vej, der efter matrikelkortet er eneste adgang til en selvstændigt beliggende ejendom eller lod, kan nedlægges ved beslutningen, medmindre der samtidig træffes bestemmelse om anden adgang.

Stk. 2. Beslutning om omlægning af en privat fællesvej eller om fremskaffelse af anden adgang kan gennemføres ved ekspropriation efter reglerne i kapitel 5 i lov om offentlige veje.

Stk. 3. Hvis vejmyndigheden ikke selv har rejst spørgsmål om vejens nedlæggelse eller omlægning, skal beslutningen indeholde bestemmelse om fordeling af udgifterne ved sagens behandling mellem de i nedlæggelsen eller omlægningen interesserede grundejere. I omkostningerne fradrages beløb, der måtte fremkomme ved afhændelse af arealer i henhold til § 56, stk. 1.

§ 56. Såfremt vejen besluttet nedlagt, og ingen kan godtgøre sin ret til vejarealet, skal dette, delt efter vejens midtlinje, tilbydes ejerne af de til vejen grænsende grunde mod betaling af de med arealets frigørelse forbundne omkostninger. Hvis en grundejer ikke modtager et sådant tilbud, kan vejmyndigheden frit råde over det areal, der er tilbudt den pågældende. Vejmyndigheden kan i særlige tilfælde tilpligte ejeren af en tilgrænsende ejendom at overtage et aflagt vejareal.

Stk. 2. Vejmyndigheden drager omsorg for, at omlægning, udlæg eller nedlæggelse af private fællesveje i henhold til beslutningen noteres i matriklen og berigtiges i tingbogen.

44. § 57, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Vejmyndigheden kan træffe beslutning om, at flere private fællesveje, der i færdselsmæssig henseende udgør en enhed, skal istandsættes og vedligeholdes som ét samlet arbejde, således at udgifterne ved arbejderne fordeles mellem samtlige bidrags-

pligtige under ét. Det skal fremgå af beslutningen, om de konkrete arbejder på de enkelte veje skal udføres på samme tid eller til forskellig tid.«

Kapitel 10

Istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje

Grundejernes forpligtelser

§ 57. — — —

Stk. 4. Når flere private fællesveje færdselsmæssigt udgør en enhed, kan vejmyndigheden bestemme, at reglerne i dette kapitel om udførelse af vedligeholdelse og istandsættelse af en privat fællesvej som et samlet arbejde og om fordelingen af udgifterne herved skal komme til anvendelse på de pågældende veje under ét.

45. I § 59 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Vejmyndighedens beslutning efter stk. 1–3 kan indeholde nærmere bestemmelser om snerydning m.v. af vejen i overensstemmelse med lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.«

Vejsyn m.v.

§ 59. Før vejmyndigheden efter § 57, jfr. § 58, træffer beslutning om udførelse af vedligeholdelse eller istandsættelse af en privat fællesvej som et samlet arbejde, skal enhver, som vil blive berørt af beslutningen, indkaldes med mindst 2 ugers varsel til vejsyn eller andet møde, hvor der gøres rede for den påtænkte beslutning herunder om fordelingen af udgifterne ved arbejdet. På mødet fastsætter vejmyndigheden en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejmyndigheden at fremkomme med indsigelser mod den påtænkte beslutning eller ændringsforslag. Over det ved mødet passerede føres en protokol.

Stk. 2. I stedet for at foretage indkaldelse som nævnt i stk. 1 kan vejmyndigheden gøre enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning, bekendt med indholdet af denne. I meddelelsen fastsættes en frist på ikke under 3 uger for adgang til over for vejmyndigheden at fremkomme med indsigelser og ændringsforslag.

Stk. 3. Endelig beslutning kan først træffes, når de i stk. 1 og 2 omhandlede frister er udløbet. Om beslutningen sendes så vidt muligt meddelelse til enhver, der berøres af beslutningen.

46. § 61, stk. 4, affattes således:

»Såfremt der fremsættes begæring om etablering af en ordning som nævnt i stk. 3, fra vedligeholdelsespligtige grundejere, der ved en fordeling efter reglerne i § 62, stk. 1 og 2, er eller vil kunne blive pålagt at afholde mindst to trediedele af udgifterne ved vejens vedligeholdelse m.v., kan vejmyndigheden bestemme, at der skal gælde en sådan ordning for samtlige grundejere.«

Kommunens udførelse af arbejdet

§ 61. — — —

Stk. 4. Såfremt vedligeholdelsespligtige grundejere, der repræsenterer mindst to tredjedele af ejendommens samlede ejendomsværdi, fremsætter begæring om etablering af en ordning som nævnt i stk. 3, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der skal gælde en sådan ordning for samtlige grundejere.

47. I § 62, stk. 1, ændres »de udgifter, der skal afholdes af ejerne af de tilgrænsende ejendomme« til: »udgifterne ved arbejdet mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret til vejen«.

Fordelingen af udgifter ved samlede arbejder

§ 62. Når istandsættelse eller vedligeholdelse af en privat fællesvej udføres som et samlet arbejde, fordeles de udgifter, som skal afholdes af ejerne af de tilgrænsende ejendomme, af vejmyndigheden efter §§ 11–12 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje. Er der i overenskomster efter § 61, stk. 3, optaget andre regler om fordeling af udgifterne, skal fordelingen dog ske efter disse regler. Hvis der i øvrigt i servitutter, vedtægter for grundejerforeninger eller lignende er fastsat særlige regler om fordelingen af udgifterne, kan vejmyndigheden foretage fordelingen efter disse regler.

48. I § 62 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er der ikke enighed mellem grundejerne om, hvem der har vejret til vejen, eller om anvendelse af de i stk. 1 nævnte private bestemmelser, henvises grundejerne til at indbringe spørgsmålene for domstolene. Vejmyndigheden fordele herefter udgifterne mellem ejerne af samtlige til vejen grænsende

ejendomme efter § 11 i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.«

Stk. 2–3 bliver herefter stk. 3–4.

49. I § 62, stk. 3, der herefter bliver stk. 4, ændres »ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren« til: »fastsættes af vejmyndigheden.«

Stk. 2. Ved opgørelsen af udgifter ved arbejder, der er udført af kommunen, kan medregnes administrationstillæg efter reglerne i lov om grundejerbidrag til offentlige veje.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan tillade, at udgifterne ved arbejder, der udføres ved kommunens foranstaltning, betales af grundejerne over et tidsrum på 5–15 år, der fastsættes under hensyn til beløbs størrelse. Det samme gælder samlede arbejder, der udføres ved grundejernes foranstaltning, såfremt vedkommende kommune efter grundejernes anmodning stiller de fornødne midler til rådighed eller garanterer for lån, optaget af grundejerne. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes af grundejerne til en rente, der ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren.

50. I § 64 ændres »§ 55, stk. 2« til: »§ 53, stk. 3«.

Afholdelse af erstatningsudgifter

§ 64. Udgiften til erstatning i de i §§ 26, 37, 40, 48, stk. 3, og § 55, stk. 2, nævnte tilfælde afholdes af vedkommende kommune.

51. I § 65, stk. 1 og 2, ændres »§ 62, stk. 3« til: »§ 62, stk. 4«.

Udpantning

§ 65. For beløb, som en kommune efter loven har betalt forskudsvis, og for beløb, der er betalt i henhold til kommunegaranti, jfr. § 20, stk. 1, og § 62, stk. 3, har kommunen pant og fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter. Beløbene kan inddrives ved udpantning i den bidragspligtige ejendom.

Stk. 2. Betalingsordninger efter stk. 1 og garantiordninger efter § 62, stk. 3, skal fremgå af de kommunale ejendomsskatteopgørelser.

Bilag til f.t.l. vedr. vejlove

52. I § 66 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Kommissionen skal pålægge de parter, der er interesseret i sagen, at afholde de udgifter ved taksationsforretningerne, som det i medfør af lov om offentlige veje, § 59, *stk. 1*, og § 62, *stk. 2*, påhviler kommunalbestyrelsen at udrede. Ved fordelingen af udgifterne mellem parterne skal kommissionerne tage hensyn til, om det kan anses for rimeligt, at sagen er indbragt for taksationsmyndighederne. Der tillægges udpantningsret for beløbet.«

Bortfald af servitutforpligtelser

§ 66. Påhviler det efter overenskomst, servitut eller anden bestemmelse, jfr. § 19, *stk. 1*, og § 60, der er mere end 20 år gammel, nogen at deltage i vedligeholdelsen eller istandsættelsen af en privat fællesvej eller i betalingen af omkostningerne herved, kan den forpligtede forlange, at vejmyndigheden indbringer spørgsmålet om bestemmelsens opretholdelse for de i lov om offentlige veje §§ 57-58 omhandlede taksationsmyndigheder. Er den forpligtede kommunalbestyrelsen, kan den på samme måde og under samme betingelser forelægge spørgsmålet om bestemmelsens opretholdelse for de nævnte myndigheder.

Stk. 2. Finder taksationsmyndighederne, at forpligtelsen i væsentlig grad går ud over, hvad der kunne påregnes ved bestemmelsens oprettelse, kan den bestemme, at forpligtelsen helt eller delvis skal bortfalde, eventuelt mod erstatning.

53. I § 67, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 44, *stk. 2*« til: »§ 44, *stk. 3*« og »§ 47, *stk. 1*« til: »§ 47«.

Straffebestemmelser m.v.

§ 67. Med bøde straffes den, der

1. overtræder § 14, *stk. 1* og 4, § 24, *stk. 1*, §§ 32, 35, 41, *stk. 1*, § 44, *stk. 2*, § 47, *stk. 1*, § 49, *stk. 1* og 3, §§ 50 og 51, *stk. 3*,
2. tilsidesætter vilkår, der er fastsat i tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter, og
3. undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i henhold til loven eller de i medfør af loven udfærdigede forskrifter.

71 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

§ 3

I lov om grundejerbidrag til offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 586 af 20. november 1975, som ændret ved § 3 i lov nr. 197 af 3. maj 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Arealstørrelsen for de ejendomme, der er nævnt i § 16, *stk. 1*, begrænses til den del af arealet, der ligger højst 40 m fra vejen. Vejbestyrelsen kan fravige denne grænse, såfremt bestemmelser i lokalplan eller byplanvedtægt om ejendommens fremtidige anvendelse taler herfor. Det samme gælder for beregning af vejbidrag efter § 8, 3. pkt.«

Bidragsfordelingen

§ 11. ---

Stk. 6. Arealstørrelsen for de ejendomme, der er nævnt i § 16, *stk. 1*, fastsættes efter facadelængden og den faktiske grunddybde, dog højst 40 m fra vejen. Det samme gælder ved beregning af vejbidrag efter § 8, 3. pkt.

2. I § 15, *stk. 1*, ændres »ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren« til: »fastsættes af vejmyndigheden.«

§ 15. Vejbestyrelsen fastsætter under hensyn til vejbidragets størrelse et tidsrum på 5-15 år, over hvilket dette skal betales. Det til enhver tid skyldige beløb forrentes af de bidragspligtige til en rente, der ikke kan overstige en rentesats fastsat af ministeren for offentlige arbejder efter forhandling med indenrigsministeren. Beløb på under 1000 kr. kan kræves betalt kontant.

3. § 20, *stk. 2*, affattes således: »Ministeren for offentlige arbejder kan undtage afgørelser inden for nærmere angivne områder fra klageadgang efter *stk. 1*.«

Klagebestemmelser

§ 20. Ministeren for offentlige arbejder afgør klager over administrationen af denne lov og af forskrifter udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder kan dog efter forhandling med de kommuna-

le organisationer bemyndige amtsrådene til at udøve den ministeren ved stk. 1 tillagte beføjelse til efterprøvelse for så vidt angår nærmere angivne grupper af beslutninger truffet af kommunalbestyrelserne. Amtsrådenes afgørelser i henhold til sådan bemyndigelse kan ikke indbringes for ministeren.

Stk. 3. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt den pågældende. For beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig kundtgørelse, regnes klagefristen fra offentliggørelsen. Når der er særlig grund dertil, kan klagemyndigheden dog efter forud indhentet erklæring fra vejbestyrelsen se bort fra overskridelse af klagefristen.

Stk. 4. Afgørelser, som kan påklages, skal indeholde oplysning om, til hvilken myndighed klage kan ske og om fristen for indgivelse af klage.

Stk. 5. Klage over en beslutning fritager ikke klageren for at efterkomme denne. Klagemyndigheden kan dog bestemme, at klagen skal have opsættende virkning.

Stk. 6. Tvistigheder mellem kommunale myndigheder vedrørende spørgsmål, der omhandles i denne lov, afgøres af ministeren for offentlige arbejder.

§ 4

I lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 96 af 5. marts 1979, foretages følgende ændring:

1. Overskriften til kap. 5. affattes således:

»Kap. 5. Private veje«.

2. I § 9, *stk. 1*, indsættes efter 1. punktum som nyt punktum: »Tilsvarende beslutning kan træffes vedrørende veje, der ikke er omfattet af §§ 1, 2 og 4 i lov om private fællesveje, men som indgår i det almindelige vejnet, som er mindst 40 m lange og tjener som færdselsareal for mere end 7 erhvervsvirksomheder, 7 parcel- eller sommerhuse eller for mere end 12 beboelseslejligheder.«

Kapitel 5

Skov-, klit- og havneveje o.lign.

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan efter forhandling med politiet med hensyn til skov- og klitveje, veje på havneområder og andre lignende veje, som er åbne for offentlig færdsel og af væsentlig betydning for denne, bestemme, at vedkommende veje skal rydde vejene for sne, træffe foranstaltninger mod glat føre og renholde vejene, og at bestemmelserne i kapitel 7 helt eller delvis skal finde anvendelse.

§ 5

Loven træder i kraft den 1. oktober 1985.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter de overgangsbestemmelser, der er nødvendige i forbindelse med lovens gennemførelse.